

چگونه از طریق ویس‌تریونین عزیز بانک پول دریافت کنیم؟

عزیز بانک افتخار دارد که از طریق ویس‌تریونین، انتقال و دریافت پول نقد را از هر گوشه جهان، در تمام نقاط افغانستان، در چند دقیقه، برای شما فراهم می‌کند. آنچه برای دریافت یا فرستادن پول لازم است، تذکره یا پاسپورت شما و شماره حواله است. برای اطلاعات بیشتر به ۱۵۱۵ زنگ بزنید.

عزیز بانک
Azizi Bank
بانک مورد اعتماد همه

www.azizibank.af 1515

WESTERN UNION WU

یادداشت‌روز

فساد؛ کشتار گاه‌سربازان

کمتر از یک‌هزار سرباز اردوی ملی در دو ماه اخیر به کام مرگ کشانده شده‌اند. اداره‌ی بازرسی کمک‌های ایالات متحده، «سیگار»، در تازه‌ترین گزارش‌اش شمار کشته‌گان اردوی ملی را ۸۰۷ نفر حساب کرده است. اگر ۱۶۵ سربازی که در حمله به قول اردوی شاهین جان باختند را نیز در این فهرست بگنجانیم، رقمی که از تلفات دو ماهه‌ی سربازان در شروع سال جدید میلادی به‌دست می‌آید، وحشتناک است. دام مرگ سربازان چیست و چه چیزی نیروهای امنیتی و دفاعی را به کشتار گاه می‌کشد؟

از ۷۱ میلیارد دلاری که تاکنون امریکا به افغانستان کمک کرده، بیش از ۶۰ درصد آن صرف تجهیز و تقویت و حمایت از نیروهای امنیتی و دفاعی شده است. به این معنا که در یک‌ونیم دهه‌ی اخیر صرفاً از منبع پول کمکی امریکا ۴۲٫۶ میلیارد دلار صرف تأسیس، تجهیز و حمایت از نیروهای امنیتی شده است. نیروی امنیتی-دفاعی سه‌صد هزار نفری کشور در این سال‌ها بودجه‌ی را صرف کرده که با بودجه‌ی نظامی بزرگ‌ترین ارتش‌ها برابری می‌کند.

در سال گذشته وزارت دفاع تصمیم گرفت که تشکیلات نهادهای دفاعی را بازسازی کند. در این هنگام صدها موتر تخریب‌شده و امکانات فرسوده‌ی بزرگی به انبارها فرستاده شد و به‌جای آن امکانات جدیدی در اختیار اردوی ملی کشور قرار گرفت. با این‌حال...

ادامه در صفحه ۲

شش هفته‌ی خونین نیروهای امنیتی و دفاعی ۸۰۷ شهید در شش هفته

صفحه ۲

اداره‌ی بازرسی ویژه‌ی ایالات متحده‌ی امریکا برای بازسازی افغانستان (سیگار) در گزارش تازه‌ی از افزایش «تکان‌دهنده» تلفات نیروهای امنیتی افغانستان در سال جاری میلادی خبر داده می‌گوید که در شش هفته‌ی نخست سال روان میلادی ۸۰۷ تن از این نیروها کشته شده‌اند.

شاعر و رقیب و سیاستمدار

پس از مرگ عفیف باختری، عده‌ی زیادی از پاسوآدان ملک ما سوگوار شدند و در رسانه‌هایی چون فیس‌بوک اندوه خود را منعکس کردند. عده‌ی زیادی از شاعران نیز در سوگ او نوشتند- به نثر و به نظم، حتا اهل سیاست، که غالباً هیچ خبر نمی‌شوند شعرا کی می‌میرند، نیز مرگ عفیف را ضایعه خواندند.

آیا عفیف باختری این‌همه محبوب بود؟ پاسخ دادن به این سوال حالا ناممکن است. اکنون عاملی به نام مرگ وارد معادله شده و این عامل را نمی‌توان به‌صورت آزمایشی از معادله برداشت و دید که میزان محبوبیت عفیف باختری در زمان زنده‌گی‌اش چه قدر بوده. تنها راه سنجش میزان محبوبیت عفیف همان رجوع به منزلت...

سابقه‌ی شکنجه در حکومت افغانستان زیر ذره‌بین سازمان ملل متحد

کمیته‌ی از کارشناسان سازمان ملل متحد تحت حمایت کنوانسیون منع شکنجه، پیشینه‌ی شکنجه در حکومت افغانستان را به تاریخ ۵ و ۶ ثور ۱۳۹۶ بررسی می‌کند. این کمیته قبل از ارایه‌ی پیشنهاداتی به حکومت افغانستان، نخست از حکومت افغانستان، مسئولان حقوق بشر سازمان ملل متحد و سازمان‌های ملی و بین‌المللی حقوق بشر در مورد موضوع ارتکاب شکنجه می‌شنود. در هفته‌های قبل از نشست این کمیته، حکومت افغانستان به تصویب اسناد تقنینی و سازوکارهای رسیدگی به شکنجه اقدام کرده است اما بعید به نظر می‌رسد که این اقدامات بتواند مانع انتقاد کمیته از حکومت افغانستان شود. دفتر نمایندگی سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) در آخرین گزارش خود مدعی افزایش ارتکاب...

صفحه ۴۰۳

کاسیمپرو: باید کار اقلتیکورا در بازی رفت تمام کنیم

صفحه ۷

ماجراهای یک انزوا

چهار روز از مرگ نابهنگام شاعری می‌گذرد که با اطمینان کامل می‌توان از آن به‌عنوان شناسه‌ی غزل دو دهه‌ی اخیر افغانستان یاد کرد. آنچه که اما در این میان بیشتر از همه جلب توجه می‌کند، واکنش‌هایی است که از سوی شاعران و نویسندگان کشور در این چند روز پس از مرگ شاعر بروز کرده‌اند؛ واکنش‌هایی که وجه...

صفحه ۵

یوناما و سفارت امریکا از توافق نامه‌ی صلح محتاطانه استقبال کردند

اطلاعات روز: هیأت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) و سفارت امریکا در کابل از تطبیق توافق‌نامه‌ی صلح میان حکومت افغانستان و حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار استقبال کرده‌اند. سفارت امریکا در کابل با نشر خبرنامه‌ی اعلام کرده که ایالات متحده‌ی امریکا از اقدامات حکومت وحدت ملی در امر عملی نمودن تعهدات خویش برای تطبیق توافق‌نامه‌ی صلح که آن‌را با نمایندگان...

صفحه ۲

ادامه‌یادداشت روز

هنوز چه اردوی ملی و چه سایر نهادهای امنیتی نتوانسته‌اند بر وضعیت امنیتی مسلط شوند. این نیروها از بدو بر دوش گرفتن مسئولیت تأمین امنیت از «ناوتو» در معرض آزمون واقعی قرار گرفته‌اند. سطح تلفات و میزان از دست دادن سرزمین و نیز افزایش ناامنی، معیارهای خوبی برای سنجش کارآیی نیروهای امنیتی کشور است. بیش از ۳۰ درصد خاک کشور به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم در اختیار شبکه‌های تروریستی است. آن‌ها توانسته‌اند حملات خون‌باری مانند حمله بر قول اردوی شاهین و شفاخانه‌ی چهارصد بستر را انجام بدهند. تلفات نیروهای امنیتی در یک سال گذشته بیش از ۵هزار نفر بوده است.

بی‌تردید رده‌های میانی و رهبری نهادهای امنیتی غرق در فساد و بیکارگی و بدهبستان‌های بیناداری و رقابت با همدیگر اند. وجود سربازان خیالی، توزیع اسلحه به سربازان خیالی، عدم هماهنگی میان نهادهای امنیتی (پولیس، امنیت ملی و اردوی ملی) و فساد در قراردادهای اکملاتی این نهادها پشت پرده‌ی ناکامی‌های سربازان ما را افشا می‌کنند. به نظر می‌رسد مشکل عمده در وجود فساد گسترده و پیچیده‌ی سیاسی و اداری است، نه توان رزمی سربازان. سِران حکومت وحدت ملی نیز در این فساد عملاً شریک‌اند. اشرف غنی فردی را به وزارت دفاع ملی گماشت که نه چهره‌ی برجسته‌ی نظامی بود و نه تجربه‌یی در نبرد و رهبری نیروهای جنگی داشت. جنرال حبیبی حداکثر فرد مورد اعتماد رییس جمهور و استاد اکادمی نظامی بود. به همین خاطر نیز سرانجام تحت فشار افکار عمومی مجبور به استعفا شد. بر مبنای موافقت‌نامه‌ی سیاسی، عبدالله عبدالله نیز به‌جای توجه به شایستگی و توانایی، معمولاً کسانی را در رأس نهادهای امنیتی قرار داده است که یا مجبور به رساندن آن‌ها در پست‌های بلند دولتی بوده یا از دایره‌ی افراد مورد اعتماد و نزدیک به وی، فرمانده پیشین قول اردوی شاهین، مهمند کتوازی، یک جنرال متقاعد بود، اما به‌دلیل وجود فساد عمیق در حکومت به فرماندهی بزرگ‌ترین نهاد نظامی در شمال کشور رسیده بود. فرماندهان نظامی در غضب و توزیع فسادآمیز زمین‌های دولتی، در رقابت و چشم و هم‌چشمی با همدیگر، در استفاده از منابع دولتی و اختیارات قانونی برای رسیدن به پول و مقام بالاتر و سرانجام در تعامل با شبکه‌ی پیچیده‌یی از معامله‌گران سیاسی و قومی، به بدگمانی عمیقی در لایه‌های زیرین و سربازان امنیتی و دفاعی دامن زده‌اند. در این کشور کمتر از یک‌هزار جنرال رسمی وجود دارد؛ بیش‌تر از جنرال‌های ارتش نیرومند ایالات متحده‌ی آمریکا. آن‌ها از مزایای مالی هنگفتی در طول عمرشان بهره‌مند می‌شوند، بی‌آن‌که نقشی غیر از ناکامی و تضعیف نیروهای امنیتی داشته باشند. در مورد شرم‌آور دیگری، یک خبرنگار تلویزیون به رتبه‌ی جنرالی می‌رسد، سکرتر یک سیاست‌مدار آلوده به فساد در زمان کوتاهی به رتبه‌ی بریدجنرالی رسیده است. همین‌ها تصمیم‌گیرندگان نظامی کشور اند. بسیاری از فرماندهان نظامی اگر از ثروت‌اندوزی از طریق فساد فارغ شوند، درگیر کار سیاسی و مطرح شدن رسانه‌یی هستند. تاکنون هیچ میکانیزمی برای مسئولیت‌پذیرساختن و تحدید رفتار و اختیار آن‌ها به کار بسته نشده است و به همین دلیل، فرماندهان نظامی به اندازه‌ی سیاست‌مداران درگیر رقابت‌های جناحی و سمتی‌اند و به دنبال موجی از کشمکش راه می‌روند.

این وضعیت هشداردهنده است و به نظر نمی‌رسد زمان زیادی دوام بیاورد. چه این‌که فروپاشی درونی گرچه برجسته نیست، اما با شتاب بسیاری به سراشیبی نزدیک می‌شود. در صورت استمرار این وضعیت، در میان‌مدت سربازانی که بیش‌ترین آسیب و هزینه‌ی فساد و ناامنی را تحمل می‌کنند، نسبت به مسئولیت‌شان با شک و تردید و لاجرم سهل‌انگاری برخورد خواهند کرد. فرار سربازان در قول اردوی شاهین و جمع شدن و پناه بردن آن‌ها به نمازخانه و مسجد این قول اردو در هنگام حمله‌ی یازده روز پیش طالبان، نشانه‌ی روشنی از بی‌میلی و سردی سربازان در نبرد است. غنی با تصمیم مصلحت‌جویانه‌اش فساد در سطوح بالای امنیتی را تقویت می‌کند. هیچ‌کس هراسی از کارشکنی‌اش ندارد، چه این‌که در بدترین حالت به‌عنوان سفیر در یکی از کشورهایی که رابطه‌ی دیپلماتیک با کابل دارند، تعیین خواهد شد.

اطلاعات روز: اداره‌ی بازرس ویژه‌ی ایالات متحده‌ی امریکا برای بازسازی افغانستان (سیگار) در گزارش تازه‌یی از افزایش «تکان‌دهنده» تلفات نیروهای امنیتی افغانستان در سال جاری میلادی خیر داده می‌گوید که در شش هفته‌ی نخست سال روان میلادی ۸۰۷ تن از این نیروها کشته شده‌اند.

جان سایکو، بازرس ویژه‌ی امریکا برای بازسازی افغانستان روز یک‌شنبه با ارائه‌ی این گزارش به کانگرس امریکا گفت از اول جنوری الی ۲۴ فیروری سال روان میلادی، به تعداد ۸۰۷ تن از نیروهای امنیتی افغانستان در جریان درگیری‌های گوناگون کشته و ۱،۳۲۸ تن دیگر زخم برداشته‌اند. پیشتر وزارت دفاع امریکا گفته بود که بیشتر قربانیان نیروهای امنیتی افغانستان بر اثر حملات مستقیم جان باخته‌اند، در حالی‌که تلفات ناشی از انفجار ماین‌ها خیلی اندک است.

سیگار افزوده که تلفات زیاد و ظرفیت محدود نیروهای ارتش و پولیس افغانستان باعث کاهش مؤثریت آنان شده است. این نهاد فساد و ضعف رهبری نیروهای امنیتی را همچنان از چالش‌های اصلی فراره این نیروها می‌داند.

براساس این گزارش، بیشتر این تلفات ناشی از حملات مستقیم و بمبگذاری‌های کنار جاده‌یی گروه‌های شورشی بوده است.

جان سپکو گفته است: «پولیس و نظامیان افغان

شش هفته‌ی خونین نیروهای امنیتی و دفاعی ۸۰۷ شهید در شش هفته

پیشرفت‌هایی داشته‌اند، مسئولیت‌های بزرگ تأمین امنیت را به عهده گرفته‌اند و توانایی‌های‌شان افزایش یافته‌اند. ولی هنوز هم مشکلات جدی وجود دارند. هراس‌افگنی و ناامنی هنوزهم بر مناطقی سایه افکنده است که حدود یک سوم جمعیت افغانستان در آن زنده‌گی می‌کنند.»

در عین حال در این گزارش از نیروهای ویژه‌ی افغانستان قدردانی شده که مانع رخنه‌ی گروه طالبان به شهرها و مناطق پر جمعیت این کشور شده‌اند.

در گزارش سیگار آمده که در حمله به بزرگترین شفاخانه‌ی نظامی در کابل ۵۰ نفر کشته شدند. اما در این گزارش از حمله بر قول اردوی شاهین و تلفات این حمله یادی نشده است.

در این گزارش آمده که تلفات نیروهای غیر نظامی افغانستان در سال ۲۰۱۶ نیز در بلندترین حد خود از سال ۲۰۰۹ تاکنون بوده است.

گزارش سال گذشته سیگار نشان می‌داد که از اول جنوری تا ۱۲ نوامبر ۲۰۱۶ میلادی ۶۷۸۵ نفر از نیروهای امنیتی افغانستان کشته و ۱۱۷۷۷ نفر دیگر زخمی شدند.

این در حالی‌ست که جنرال جان نیکلسون، فرمانده عمومی نیروهای امریکایی و ناتو با ابراز نگرانی شدید از میزان بلند تلفات نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان «کوتاهی و ضعف در رهبری این نیروها» را عامل شماری از تلفات گفته بود.

یوناما و سفارت امریکا از توافق‌نامه‌ی صلح محتاطانه استقبال کردند

رهبری و مالکیت آن‌را افغان‌ها به دوش داشته و در نتیجه‌ی آن گروه‌های مسلح از خشونت دست بردارند، روابط خود را با گروه‌های تروریستی بین‌المللی قطع نمایند و قانون اساسی افغانستان را به‌شمول حفاظت از حقوق زنان و اقلیت‌ها بپذیرند، ادامه می‌دهد.»

یوناما نیز با نشر خبرنامه‌یی گفته است که توافق اخیر دولت افغانستان و حزب اسلامی و برگشت صلح‌آمیز حکمتیار به افغانستان، باعث دلگرمی هیأت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان در مورد پیشرفت در پروسه صلح شده است.

در خبرنامه آمده که یوناما از تلاش‌های حکومت وحدت ملی افغانستان برای شامل ساختن تمام گروه‌ها و افرادی که علاقمند تأمین صلح عادلانه و دست کشیدن از خشونت هستند، حمایت می‌کند.

یوناما می‌گوید که توافق با حزب اسلامی گلبدین بیانگر آمادگی و تلاش دولت افغانستان برای صلح با عناصر مسلح مخالف دولت می‌باشد و این نهاد منتظر تطبیق کامل این توافق‌نامه و پیوستن سایر گروه‌های مسلح به روند صلح می‌باشد.

سال گذشته میان حکومت وحدت ملی و حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار توافق‌نامه‌ی صلح به امضا رسید و دو روز قبل آقای حکمتیار پس از یک‌وَنیم دهه در انظار عمومی ظاهر شد و در ولایات لغمان و ننگرهار در میان هوادارانش در حضور رسانه‌ها سخنرانی کرد.

اعتراض رسانه‌ها به سخنان حکمتیار

رسانه‌ها را «شریر» می‌خواند و لعن می‌فرستد. دفتر نی می‌گوید ما در افغانستان صلح می‌خواهیم، اما صلح باید تضمین‌کننده‌ی دستاوردهای پانزده سال اخیر و ارزش‌های مندرج در قانون اساسی افغانستان باشد و نباید برضد آزادی بیان در فرایند صلح، تفاهم یا صحبتی صورت گیرد.

این نهاد حامی رسانه‌ها می‌گوید که حکومت افغانستان مکلف است تا اطمینان خاطر شهروندان را به‌صورت صریح و روشن در قبال حفظ دست‌آورها و ارزش‌های مندرج در قانون افغانستان فراهم کند.

نی همچنان از رسانه‌ها می‌خواهد که نباید با تهدید و خطوط قرمز غیرقانونی رسالت روزنامه‌نگاری خویش را فراموش کنند.

شماری از اعضای مجلس نمایندگان نیز از سخنان حکمتیار انتقاد کردند و به وی در مورد تغییر وضعیت نسبت به گذشته و دشواری‌های آن هشدار دادند.

عبدالله:

طالبان اصلا به صلح باور ندارند

اطلاعات روز: ریاست اجراییه‌ی حکومت وحدت ملی می‌گوید که آغاز عملیات بهاری طالبان نشان می‌دهد که این گروه علاقمند گفت‌وگوهای صلح نیست.

عبدالله عبدالله، رییس اجراییه‌ی حکومت وحدت ملی دیروز (دوشنبه، ۱۱ ثور) در نشست شورای وزیران با اشاره به عملیات بهاری طالبان که چند روز پیش از سوی این گروه اعلام شد گفت که گروه طالبان علاقه‌یی به گفت‌وگوهای صلح ندارند.

وی افزود: «در حقیقت یک بار دیگر طالب‌ها نشان می‌دهند که متعهد و اصلاً معتقد نیستند به صلح و اصلاً به فکر این نیستند که در این راستا قدم بگذارند.»

آقای عبدالله تأکید کرد که عملیات‌های قبلی طالبان جنایت آفرین بوده و به جز قتل غیرنظامیان و سربازان هیچ دست‌آوردی نداشته است. او افزود، هنوز هم برای گروه طالبان فرصت است که تصمیم بگیرند تا از تعقیب اهداف شوم بر ضد مردم افغانستان دست بکشند و به پروسه صلح بپیوندند.

حکومت افغانستان بارها از گروه طالبان برای پیوستن به پروسه صلح دعوت کرده است. این در حالی است که گروه طالبان روز جمعه گذشته با نشر اعلامیه‌یی از آغاز عملیات بهاری شان زیر نام «منصوری» خبر داد.

دانش: تصمیم‌نهایی در مورد برگزاری انتخابات الکترونیکی در سال جاری گرفته نشده است

اطلاعات روز: سرور دانش، معاون دوم رییس‌جمهور می‌گوید حکومت افغانستان به‌دلیل تأمین شفافیت، جلب اعتماد مردم و تسریع روند انتخابات، بر برگزاری انتخابات الکترونیکی تأکید دارد، اما تاکنون در این زمینه تصمیم نهایی گرفته نشده‌است.

آقای دانش دیروز (دوشنبه، ۱۱ ثور) با تدام‌پچی یاماماتو، نماینده‌ی خاص سرمنشی سازمان ملل متحد در افغانستان دیدار کرد و همچنان گفت که جامعه مدنی، احزاب و شخصیت‌های مطرح سیاسی افغانستان در برگزاری انتخابات الکترونیکی در سال جاری، توافق نظر دارند.

نماینده‌ی خاص ملل متحد در افغانستان، شفافیت و سراسری بودن انتخابات را مهم خوانده و گفته است که جامعه‌ی جهانی از هر سیستم و روشی که حکومت افغانستان برای برگزاری انتخابات در پیش گیرد، حمایت می‌کند.

حکومت افغانستان در نظر دارد که انتخابات پیش‌روی پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها را به‌صورت الکترونیکی برگزار کند. کمیسیون مستقل انتخابات نیز روی این طرح کار می‌کند.

با این هم نگرانی‌های از عملی نشدن طرح استفاده از تکنولوژی در روند انتخابات پیش‌رو، عدم موفقیت این طرح و برگزار نشدن انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها در سال جالی، وجود دارد.

وزارت دفاع: در ۲۴ ساعت گذشته ۱۵۰ تروریست کشته و زخمی شدند

اطلاعات روز: وزارت دفاع ملی اعلام کرده که در نتیجه‌ی عملیات‌های نظامی در ۲۴ساعت گذشته در نقاط مختلف کشور، ۱۵۰ تن از تروریستان کشته و زخمی شدند.

وزارت دفاع ملی با نشرخبرنامه‌یی می‌گوید که نیروهای امنیتی عملیات‌های مشترک را در نقاط مختلف کشور راه اندازی کردند که در نتیجه آن ۱۳۰ دهشت‌افکن به‌شمول ۴۶ جنگجوی داعش و یک تن از فرماندهان محلی طالبان کشته ، ۲۴ تن زخمی و سه تن دیگر بازداشت شدند.

نیروهای امنیتی این عملیات‌ها را در ولایات ننگرهار، کنر، کاپیسا، پروان، پکتیا، غزنی، قندهار، ارزگان، زابل، هرات، بلخ، قندز، فاریاب، بغلان، تخار، بدخشان و هلمند راه اندازی کردند.

وزارت دفاع می‌گوید که در جریان این عملیات‌ها ۲۲ عراده موتر و موتورسایکل مملو از مواد انفجاری گروه‌های تروریستی خشتا و از بین برده شده است.

سابقه‌ی شکنجه در حکومت افغانستان زیر ذره‌بین سازمان ملل متحد

■ نویسنده: کیت کلارک

■ مترجم: احسان قانع

غیرقانونی است.

فقره‌ی (۱) ماده‌ی (۲۷۵) قانون جزای ۱۳۵۵:

هرگاه موظف خدمات عامه متهم را به منظور گرفتن اعتراف شکنجه نماید و یا به آن امر نماید به حبس طویل محکوم می‌گردد.

ماده‌ی (۲۹) قانون اساسی ۱۳۸۲:

تعدیب انسان ممنوع است. هیچ شخص نمی‌تواند حتا به مقصد کشف حقایق از شخص دیگر، اگرچه تحت تعقیب، گرفتاری یا توقیف و یا محکوم به جزا باشد، به تعدیب او اقدام کند یا امر بدهد. تعیین جزایی که مخالف کرامت انسانی باشد، ممنوع است.

حکم شماره ۱۲۹ حامد کرزی برای تطبیق یافته‌های هیأت حقیقت‌یاب در پیوند به وجود شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها در توقیف‌خانه‌ها، ۲۸ دلو ۱۳۹۱:

لوی‌سارنوالی حکومت جمهوری اسلامی افغانستان مکلف است تا افراد متهم به نقض ماده‌ی ۵۱ قانون محابسه و توقیف‌خانه‌ها را در پرتو یافته‌های گزارش هیأت حقیقت‌یاب که در مورد ارتکاب شکنجه و سوءرفتار با توقیف‌شدگان و مجوسین ارایه شده است، مورد پیگرد قانونی قرار دهد. این فرمان برای جلوگیری از ارتکاب شکنجه و سوءرفتار و محکوم کردن افراد بی‌گناه در آینده، صادر شده است. (این پاراگراف از انگلیسی به دری برگردان شده است. ممکن است با متن اصلی حکم در ساختار جملات و استفاده از واژگان تفاوت داشته باشد.)

ماده‌ی ۲۲ قانون اصول اجراء جزایی ۱۳۹۳:

(۱) مأمور ضبط قضایی، سارنوالی و محکمه در هیچ حالتی اجازه ندارد، خود یا از طریق شخص دیگر به رفتار سوء، استعمال مواد مخدر، اکراه، شکنجه، خواب مقنطیسی، تهدید و تخویف یا وعده دادن به منفعتی، مظنون یا متهم را به اظهار یا اقرار وادار نمایند.

(۲) اظهار یا اقراری که از مظنون یا متهم با استعمال وسایل مندرج فقره‌ی (۱) این ماده اخذ شده باشد، قابل استناد نمی‌باشد.

قانون منع شکنجه نیز در ماه گذشته طی یک فرمان تقنینی توسط رییس‌جمهور غنی تصویب شد. در این مورد بعداً به تفصیل پرداخته می‌شود.

به هرصورت، نبود سند تقنینی هرگز دلیل ارتکاب شکنجه در افغانستان نبوده است. دلیل این است که قوانین تطبیق نمی‌شوند. مرتکبین شکنجه به ندرت مورد رسیدگی قضایی یا حتا برکناری از سمتش قرار گرفته‌اند. این سبب ایجاد فرهنگ معافیت از مجازات شده است. علاوه بر این، اعتراف به‌عنوان ادله‌ی اثبات بدون ضرورت به اسناد و مدارک اثباتیه‌ی دیگر در نظام عدلی و قضایی افغانستان، زمینه‌ساز ارتکاب شکنجه در این کشور شده است. تعداد زیادی از کارمندان وزارت‌های امنیتی به‌شمول مقامات بلندپایه به این باورند که برای رسیدن به اطلاعات «شکنجه کارساز است». استفاده از شکنجه در افغانستان پیشینه‌ی طولانی دارد. ارتکاب شکنجه توسط تمام حکومت‌ها و گروه‌های مسلح که بعضی‌شان شبه‌نظام عدلی و قضایی خودشان را دارند به‌عنوان جرم جنگی گزارش شده است. براساس گزارش‌ها شکنجه بین سال‌های ۱۳۵۷ تا ۱۳۸۲ مکان‌ها و روش‌های ارتکاب شکنجه خیلی مشابه بوده است.

کی‌ها در مورد ارتکاب شکنجه در افغانستان گزارش داده‌اند؟

در سال‌های اخیر، یوناما در قالب مأموریت شورای امنیت سازمان ملل متحد و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به‌صورت نظام‌مند در پیوند با وضعیت زندانیان جنگی گزارش داده‌اند. تنها این دو نهاد است که به‌صورت رسمی به توقیف‌خانه‌ها و محابسه دسترسی و توان پوشش تمام کشور را دارند.

یافته‌های تحقیقات چه بوده و چه تأثیری داشته است؟

گزارش سال ۱۳۹۰ سازمان ملل نخستین تحقیق نظام‌مند در پیوند با وضعیت توقیف‌شدگان جنگی در افغانستان بود. چنان که شبکه‌ی تحلیلی‌گران افغانستان گزارش کرده است:

لت‌وکوب؛ به‌صورت مشخص با پایپ آب، کپیل برق، سیم یا چوب در کف پا، و آویزان کردن از میله یا زنجیر برای مدت طولانی از انواع بسیار معمول شکنجه است که به یوناما گزارش شده است. **ادامه در صفحه ۴**

مدنی وجود دارد. گزارش‌های سایه این امکان را برای کمیته فراهم می‌کند تا در پرتو آن، درستی گزارش حکومت را بسنجد و نیز اطلاعات بیشتر از آنچه در گزارش حکومت آمده است، به‌دست آورد. سازمان دیدبان حقوق بشر، جامعه‌ی باز افغانستان و شبکه‌ی جامعه‌ی مدنی و حقوق بشر در همکاری با هشت نهاد جامعه‌ی مدنی گزارش‌های‌شان را به کمیته ارسال کرده‌اند. گزارش شبکه‌ی جامعه‌ی مدنی و حقوق بشر که در نوع خود نخستین گزارش ارسال شده به کمیته است، در مورد گزارش حکومت نوشته است: «گزارش به موضوعات مهم در مورد منع شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها به‌صورت گذرا پرداخته است.» این گزارش «عدم تطبیق قوانین نافذ» را بزرگترین چالش عنوان کرده است. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان نیز گزارش خویش در پیوند به ارتکاب شکنجه در نهادهای حکومتی را به آن کمیته ارسال کرده است.

در اجلاس کمیته‌ی منع شکنجه چه رخ خواهد داد؟

در ۵ ثور، در نشست غیرعلنی، مقامات حقوق بشر، یوناما، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و نمایندگان نهادهای جامعه‌ی مدنی به ترتیب و به‌صورت جداگانه به کمیته معلومات ارایه می‌کنند. در ۶ ثور، در یک جلسه‌ی علنی، هیأت افغانستان فرصت خواهد داشت به پرسش‌ها و انتقاداتی که از جانب کمیته مطرح می‌شود، پاسخ بدهد و از خود دفاع کند. در ترکیب هیأت افغانستان، لوی‌سارنوال، معینان وزرات‌های داخله و عدلیه و مقامات حقوق بشری از وزارت‌های مختلف حضور دارند.

در جمع‌بندی این اجلاس، کمیته پیشنهادهایی را به حکومت افغانستان خواهد سپرد. از حکومت افغانستان انتظار می‌رود تا مطابق به آن پیشنهادات تعهدات خویش را نسبت به کنوانسیون انجام و در دور بعدی گزارش‌دهی از اجرایی شدن آن پیشنهادات کمیته را اطلاع دهد.

وضعیت شکنجه در افغانستان چگونه است؟

شکنجه در چندین سند تقنینی افغانستان عملی

گزارش‌دهی ادواری آنان است، گفت‌وگو می‌کند، به شکایات کشورهایی که طرز‌العمل درج شکایات توسط افراد را به‌رسمیت شناخته‌اند، رسیدگی می‌کند، و پیشنهادهایی برای تطبیق کنوانسیون به کشورهای عضو تهیه و ارایه می‌نماید.

مطابق کنوانسیون بین‌المللی منع شکنجه (از این به‌بعد کنوانسیون)، کشورهای عضو می‌بایست به‌صورت ادواری و منظم به کمیته گزارش ارایه نمایند. افغانستان گزارش اولیه‌ی خویش را در سال ۱۹۹۲ - در جریان جنگ‌های داخلی - به آن کمیته ارایه کرد اما از آن موقع زمانی طولانی سپری شده است. در ۲۰۱۰، کمیته به حکومت افغانستان درخواستی برای دریافت «اطلاعات مشخص در مورد اجرای مواد ۱ تا ۱۶ کنوانسیون» و لیستی از پرسش‌هایی که حکومت افغانستان باید به آن‌ها پاسخ می‌داد، ارسال داشت. افغانستان به این درخواست با ارسال گزارشی در حمل ۱۳۹۵ پاسخ ارایه کرد. در نیم قرن عضویت افغانستان در این کنوانسیون، این برای نخستین بار است که چنین گزارشی به کمیته از جانب افغانستان ارسال شده است.

افغانستان در گزارشش به کمیته، قوانینی را به‌عنوان شواهد برای اقداماتش به‌جای اقدامات عملی فهرست کرده است. این یعنی حکومت افغانستان درخواست‌های کمیته برای ارسال معلومات مشخص را نادیده گرفته است. به‌طور نمونه، پرسش شماره ۲ کمیته، خواهان «ارایه‌ی معلومات در مورد» احکام جزایی فعلی راجع به جرایمی چون آغاز به شکنجه، تحریک یا رضایت به شکنجه یا دستور ارتکاب شکنجه توسط فرد مسئول و [نیز ارایه‌ی معلومات در مورد] مجازات معین برای هریک از این اعمال مجرمانه» و نیز در مورد تعداد و ماهیت قضایای شکنجه (به‌شمول محل رسیدگی این جرایم) و مجازات‌های صادر شده یا دلایل دادن برائت به مرتکبین این جرایم شده است. حکومت افغانستان تنها قوانین را تشریح کرده است بدون این که در مورد چگونگی یا رسیدگی به قضایای شکنجه معلومات ارایه کرده باشد.

روی‌هم‌رفته، در سازمان ملل متحد یک سیستم عرفی ارسال گزارش‌های سایه توسط جامعه‌ی

کمیته‌ی از کارشناسان سازمان ملل متحد تحت حمایت کنوانسیون منع شکنجه، پیشینه‌ی شکنجه در حکومت افغانستان را به‌تاریخ ۵ و ۶ ثور ۱۳۹۶ بررسی می‌کند. این کمیته قبل از ارایه‌ی پیشنهاداتی به حکومت افغانستان، نخست از حکومت افغانستان، مسئولان حقوق بشر سازمان ملل متحد و سازمان‌های ملی و بین‌المللی حقوق بشر در مورد موضوع ارتکاب شکنجه می‌شنود. در هفته‌های قبل از نشست این کمیته، حکومت افغانستان به تصویب اسناد تقنینی و سازوکارهای رسیدگی به شکنجه اقدام کرده است اما بعید به نظر می‌رسد که این اقدامات بتواند مانع انتقاد کمیته از حکومت افغانستان شود. دفتر نمایندگی سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) در آخرین گزارش خود مدعی افزایش ارتکاب شکنجه بعد از سال ۱۳۹۳ شده و گفته است که مرتکبین شکنجه تا اکنون مورد پیگرد عدلی و قضایی قرار نگرفته و حتا از سمت‌های‌شان برکنار نشده‌اند. کیت کلارک - گزارشگر ارشد در شبکه‌ی تحلیلی‌گران افغانستان - با همکاری ساری کوفو و احسان قانع، در این نوشته به پرسش‌هایی چون: کمیته‌ی منع شکنجه‌ی سازمان ملل چگونه کار می‌کند، حکومت چگونه از خود دفاع می‌کند و سابقه‌ی شکنجه در افغانستان چگونه است، پاسخ می‌دهد.

کنوانسیون منع شکنجه چگونه کار می‌کند؟

افغانستان کنوانسیون بین‌المللی منع شکنجه و سایر رفتارها و مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز را در دلو ۱۳۶۳ امضا کرد. کنوانسیون در حمل ۱۳۶۶ در مورد افغانستان لازم‌الاجرا شد. قانون اساسی افغانستان حکومت را به اجرای تعهدات بین‌المللی‌اش ملزم می‌کند. کمیته‌ی نظارت بر تطبیق کنوانسیون بین‌المللی منع شکنجه (از این به‌بعد کمیته) سابقه‌ی شکنجه در حکومت افغانستان را در روزهای ۵ و ۶ ثور ۱۳۹۶ بررسی می‌کند. این کمیته متشکل از کارشناسان مستقل از کشورهای مختلف عضو سازمان ملل متحد است که زیر اداره‌ی کمیساری عالی حقوق بشر آن سازمان به‌صورت منظم در جنیوا تشکیل جلسه می‌دهند. در اجلاس پیشرو، این کمیته با کشورهای عضو سازمان ملل که نوبت

بیچاندن آلت تناسلی مردانه و ایجاد درد در بیضه‌ها و تهدید به سوء استفاده جنسی، شوک الکتریکی، ایستاده نگهداشتن اجباری و کشیدن ناخن‌ها و انواع دیگر شکنجه ب صورت گسترده اما نامعمول است.

یافته‌های یوناما نشان داد که شکنجه به صورت سیستماتیک (برای نمونه بیشتر از نصف مصاحبه‌شوندگان گفته‌اند که مورد شکنجه قرار گرفته‌اند.) در توفیق‌خانه‌های ریاست امنیت ملی در هرات، قندهار، خوست و لغمان و اداره‌ی مبارزه با تروریسم آن ریاست در کابل ارتکاب یافته است. یک چهارم مصاحبه‌شوندگان دیگر گفته‌اند که در ۱۵ توفیق‌خانه‌ی دیگر ریاست امنیت ملی شکنجه شده‌اند. شکنجه توسط پولیس ملی افغانستان نیز گزارش شده است. کمسیون مستقل حقوق بشر افغانستان / انستیتوت جامعه‌ی باز چند ماه بعدتر از گزارش یوناما در حوت ۱۳۹۰ نتایج تحقیق‌شان را در مورد ارتکاب شکنجه منتشر و یافته‌های یوناما را به نحوی منعکس کرد. اضافه بر آن این تحقیق همچنان از ارتکاب شکنجه توسط سازمان سیا و نیروهای ویژه‌ی امریکا در عملیات جنوب افغانستان پرده برداشت.

حکومت افغانستان نتایج این گزارشات را رد کرد. نیروهای بین‌المللی کمک به امنیت (آیساف) چشم‌انداز را نسبت به شکنجه شدن توفیق‌شوندگان واگذار شده به ریاست امنیت، بست. اما گزارش‌ها تأثیرهای مثبت خویش را گذاشت. بعد از نشر گزارش میزان ۱۳۹۰ یوناما بود که آیساف مجبور به همکاری برای نظارت و آموزش کارمندان ریاست امنیت ملی و نیز در فهرست سیاه قراردادن آن‌هایی که متهم به شکنجه بودند، شد.

گزارش سال ۱۳۹۱ یوناما اما از بالا بودن میزان شکنجه چنانچه قبلاً بود خبر داد. چنانچه قوماندان آیساف - جنرال جان آلن، با تأیید ناکامی، گفت نفوذ وی بالای رفتار افغان‌ها محدود بوده است. مشکل اساسی، چنانچه یوناما گفت این است که هیچ مقامی به دلیل ارتکاب شکنجه مورد پیگرد قضایی یا خلع سمت قرار نگرفته است.

... جلوگیری از شکنجه تنها با آموزش‌دهی، بازرسی و رهنمود ممکن نیست مگر اینکه مرتکبین شکنجه پاسخگو ساخته شوند. بدون سازکارهای بازدارنده‌ی موثر به‌شمول پیگرد عدلی و قضایی مستقانه و جدی، مقامات افغانستان از ارتکاب شکنجه دست نمی‌کشند.

حکومت افغانستان با ابراز این‌که ریاست امنیت ملی با توفیق‌شوندگان مطابق به «اصول بشردوستانه و حقوقی» برخورد می‌کند، یوناما را به گفته‌های مبالغه‌آمیز متهم کرد. حتی چندی بعدتر، رییس‌جمهور کرز، به ایجاد هیأت حقیقت‌یاب و جرم‌انگاری شکنجه - در حالی که شکنجه در اسناد تقنینی دیگر قبلاً جرم‌انگاری شده بود - فرمان داد. آیساف نیز سیستم نظارتی خویش را تقویت کرد. گزارش ۱۳۹۳ یوناما از ۱۴ درصد کاهش شکنجه خبر داد. مرتکبین شکنجه همچنان در منصب‌های‌شان باقی ماندند. تقویت سیستم نظارتی آیساف شاید عامل این کاهش یا انتقال مکان شکنجه شده باشد.

آیا مراکز وجود دارند که در آن‌ها شکنجه به‌طور متواتر اتفاق افتاده باشد؟

اداره‌ی مبارزه با تروریسم ریاست امنیت ملی همواره به‌عنوان نهادی متهم به ارتکاب شکنجه گزارش شده است. این اداره در شش‌درک کابل و در همسایگی وزارت دفاع و مقر آیساف و سفارت امریکا واقع شده است. از توفیق‌خانه‌های مربوط به ریاست امنیت ملی و پولیس ملی قندهار نیز مکرراً به‌عنوان مراکز ارتکاب شکنجه نام برده شده است. برای نمونه در ۱۳۹۱، نیمی از توفیق‌شوندگان توسط پولیس قندهار (یک‌سوم کل توفیق‌شوندگان در افغانستان) در مصاحبه‌های‌شان مدعی شدند که مورد شکنجه قرار گرفته‌اند. منابع متعددی به یوناما در مورد مفقودالثر بودن ۸۱ توفیق‌شده بعد از گرفتاری‌شان توسط پولیس قندهار خبر داده‌اند. در آن زمان نیز جنرال رازق قوماندان امنیه قندهار بود. جنرال رازق اتهامات زیادی از سوء رفتار و جرایم در کارنامه‌اش دارد. با این‌همه، ایالات متحده‌ی امریکا و تعداد کثیری در حکومت افغانستان بر این باور هستند که وجود جنرال رازق در جنوب ضروری است.

بعد از به‌قدرت رسیدن اشرف غنی چه

یکی از مقامات ارشد حکومت افغانستان که با شبکه‌ی تحلیلگران افغانسان صحبت کرد، روش تحقیق یوناما را زیر سؤال برده و مدعی شده است که توفیق‌شوندگان طالب در پی بدنامی حکومت افغانستان است. این‌گونه ادعاها همواره از جانب حکومت افغانستان پس از نشر گزارش‌های یوناما یا گزارش‌های مشابه آن که از جانب نهادهای دیگر حقوق بشری منتشر شده، صورت گرفته است. در عین زمان، این مقام حکومتی به شبکه‌ی تحلیلگران افغانستان گفته است که کاهش شکنجه کار دشواری است. وی گفت که یک باور نهادینه شده وجود دارد که اگر شکنجه صورت نگیرد حکومت نمی‌تواند تروریسم را محکوم کند و آن‌ها فرصت رهایی می‌یابند تا دوباره علیه حکومت بجنگند. وی همچنان افزوده است که یک ظرفیت ساختاری برای انجام شکنجه وجود دارد. وی در ادامه گفته است که فشارهای آیساف نتوانست شکنجه را به‌صورت چشم‌گیر کاهش دهد. این مقام حکومتی مدعی شده است که این بار حکومت در امر منع شکنجه جدی است. وی از تأسیس و کارکرد اداره‌ی ۱۳ در ریاست عمومی امنیت ملی مثال داد که قضایای شکنجه را تحقیق و تعقیب می‌کند. به گفته‌ی وی در حال حاضر سه تحقیق در جریان است و مظنونین این دوسیه‌ها از سمت‌های‌شان برکنار شده‌اند. در نهاد وی گفته است که حکومت نمی‌تواند عملکردهای تحدید شکنجه را عمومی بسازد زیرا تعداد کثیری از افغان‌ها شکنجه‌ی تروریسم را لازم می‌دانند. این پاسخ‌های متناقض (یوناما توسط طالبان توقیف شده فریب داده می‌شود، بعضی‌ها در حکومت فکر می‌کنند شکنجه نیاز است، ختم شکنجه کار دشواری است، و اما شکنجه اتفاق نمی‌افتد) پاسخ‌های آشنا در افغانستان است.

گام‌هایی برداشته شده است؟

رییس‌جمهور غنی بلافاصله پس از این‌که به قدرت رسید، تأیید کرد که سازمان سیا امریکا در سال‌های نخست «مبارزه با تروریسم» در خاک افغانستان مرتکب شکنجه شده است. وی ارتکاب شکنجه را یک عمل قبیح و غیر انسانی اعلان کرد.

غنی در یک کنفرانس خبری در کابل بیان داشت: «این یک چرخه‌ی خبیثه است. هنگامی که یک انسان به روش غیرانسانی شکنجه می‌شود، واکنش به آن نیز غیرانسانی خواهد بود. در دنیای امروز برای ارتکاب چنین اعمال غیر انسانی‌یی هیچ توجیهی وجود ندارد.»

وی در مصاحبه‌یی با دیدبان حقوق بشر، پس از خوانش گزارش حوت ۱۳۹۳ آن نهاد گفت: «حکومت افغانستان شکنجه را تحمل نمی‌کند.» وی متعهد به رسیدگی قضایی احتمالی شکنجه شد. از آن زمان به‌بعد، با آن‌که حکومت افغانستان وعده‌های زیادی داده اما اقدامات اندکی انجام پذیرفته است. از جمله حکومت افغانستان در دیالوگ حقوق بشر اتحادیه‌ی اروپا در ۲۵ جوزای ۱۳۹۴ و بعداً در ۱۱ جوزای ۱۳۹۵ وعده داده بود که:

- ۱- تا سنبله ۱۳۹۴ به پروتکل اختیاری منع شکنجه ملحق می‌شود؛
  - ۲- تا عقرب ۱۳۹۴ مکانیزم ملی نظارت از منع شکنجه را ایجاد می‌کند؛
  - ۳- تا سنبله ۱۳۹۴ با امضاء موافقت‌نامه‌یی بین کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و وزارت‌های داخلی و دفاع و ریاست امنیت ملی بخش نظارت از نیروهای امنیتی آن کمیسیون را تقویت می‌کند؛ و
  - ۴- تا دلوی ۱۳۹۵ وزارت عدلیه مسوده‌ی قانون منع شکنجه را نهایی می‌سازد.
- اما هیچ‌یک از وعده‌های فوق در موعد ذکر شده عملی نشد.

آیا اخیراً گزارشی در مورد ارتکاب شکنجه منتشر شده و حکومت افغانستان کدام اقدام جدیدی انجام داده است؟

یوناما گزارش دو ساله‌ی خویش در مورد شکنجه‌ی توفیق‌شوندگان مرتبط با منازعه را در ۴ نور ۱۳۹۶ منتشر کرد. این گزارش در اجلاس کمیته‌ی منع شکنجه در ۵ نور ۱۳۹۶ نیز ارائه شد. یوناما در گزارش‌های قبلی خویش از محدودیت‌های وضع‌شده از جانب حکومت افغانستان بر کارمندان یوناما برای نظارت از وضعیت توفیق‌شوندگان مرتبط با منازعه شکایت کرده است.

حکومت افغانستان در هفته‌های اخیر بعضی اقدامات را انجام داده است. رییس‌جمهور غنی در ۱۴ حوت ۱۳۹۵، قانونی ۲۰ ماده‌یی زیر عنوان «قانون منع شکنجه» را به‌صورت فرمان تقنینی امضا کرد (شبکه‌ی تحلیلگران افغانستان یک نسخه‌ی چاپی آن را به‌دست آورد). ما فکر می‌کنیم، این قانون برای نخستین‌بار شکنجه را تعریف کرده است:

شکنجه عملی است که توسط موظف خدمات

عامه یا هر مقام رسمی دیگر یا به امر، موافقه یا به اثر سکوت وی ارتکاب یابد و باعث درد یا تغذیب جسمی یا روانی شدید مظنون، متهم، محکوم یا شخص دیگر گردد، به یکی از مقاصد ذیل:

- ۱- مظنون یا متهم علیه خودش اعتراف نماید یا در مورد شخص دیگر معلومات دهد؛
- ۲- شخص در مورد مظنون، متهم یا محکوم اطلاعات ارایه نماید؛
- ۳- تبعیض از هر نوعی که باشد یا تنبیه به نسبت جرمی که ارتکاب یافته است؛ و
- ۴- اکراه به اجرای یک عمل یا امتناع از آن در سایر موارد.

(ما فکر می‌کنیم) این فرمان تقنینی برای نخستین‌بار اطاعت از اوامر مافوق برای ارتکاب شکنجه را در هر حالتی (مثلاً در حالت جنگ) منع کرده است (ماده‌ی ۷). فرمان تقنینی مجازات برای مرتکب شکنجه که متضرر کودک یا زن باشد یا منجر به زخمی یا کشته شدن متضرر شود، مجازات‌های شدیدی مدنظر گرفته است. همچنان متضررین حق دریافت جبران خساره را دارند (ماده ۱۷).

فرمان تقنینی ایجاد یک کمیسیون به‌عنوان مکانیزم ملی نظارت بر منع شکنجه با ترکیب ۱۵ عضو به‌شمول نمایندگان نهادهای امنیتی به‌رهبری کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان را تعریف کرده است (ماده‌ی ۱۲). این کمیسیون می‌تواند برای پیشبرد کارهایش کمیته‌های فرعی ایجاد کند. این کمیته‌ها صلاحیت بازدید از مراکز سلب آزادی را بدون اجازه و هماهنگی قبلی دارند و می‌توانند قضایای مدنظر را پیگیری نمایند (ایجاد چنین مکانیزم ملی از تعهدات دولت‌ها مطابق به پروتکل اختیاری است).

بعد از صدور این فرمان تقنینی، یک سلسله اقدامات دیگر نیز انجام گرفته است. گزارش‌ها می‌رساند که در ۲۲ حمل ۱۳۹۶، حکومت افغانستان به پروتکل اختیاری کنوانسیون منع شکنجه الحاق کرده است (شبکه‌ی تحلیلگران افغانستان و منابعی که با این شبکه در مورد الحاق به پروتکل صحبت کرده‌اند، متن الحاق را ندیده‌اند). پروتکل اختیاری این اجازه را به نهادهای مستقل بین‌المللی و ملی می‌دهد تا به‌صورت متواتر از مراکز سلب آزادی به قصد جلوگیری از شکنجه و سایر رفتارهای غیر انسانی و خصمانه بازدید کنند. حکومت افغانستان همچنان تصمیم به برداشتن قید شرطش از ماده‌ی ۲۰ کنوانسیون گرفته است. این، فرصت را برای کمیته‌ی منع شکنجه فراهم می‌کند تا در صورت دریافت اطلاعات موثق در پیوند با ارتکاب سیستماتیک شکنجه در قلمرو کشورهای عضو، خود اقدام به انجام تحقیقات در آن کشورها کند. بالاخره، در ۲۹ حمل ۱۳۹۶ کمیسیون منع شکنجه مبتنی بر ماده‌ی ۱۲ فرمان تقنینی و به‌رهبری کمیسیون مستقل حقوق بشر تأسیس گردید.

آیا این اقدامات اخیر حکومت افغانستان می‌تواند قناعت کمیته‌ی منع شکنجه را در مورد جدیت حکومت افغانستان در امر منع

شکنجه فراهم کند؟ یا این اقدامات می‌تواند از اتفاق شکنجه جلوگیری کند؟

یکی از مقامات ارشد حکومت افغانستان که با شبکه‌ی تحلیلگران افغانسان صحبت کرد، روش تحقیق یوناما را زیر سؤال برده و مدعی شده است که توفیق‌شوندگان طالب در پی بدنامی حکومت افغانستان است. این‌گونه ادعاها همواره از جانب حکومت افغانستان پس از نشر گزارش‌های یوناما یا گزارش‌های مشابه آن که از جانب نهادهای دیگر حقوق بشری منتشر شده، صورت گرفته است. در عین زمان، این مقام حکومتی به شبکه‌ی تحلیلگران افغانستان گفته است که کاهش شکنجه کار دشواری است. وی گفت که یک باور نهادینه شده وجود دارد که اگر شکنجه صورت نگیرد حکومت نمی‌تواند تروریسم را محکوم کند و آن‌ها فرصت رهایی می‌یابند تا دوباره علیه حکومت بجنگند. وی همچنان افزوده است که یک ظرفیت ساختاری برای انجام شکنجه وجود دارد. وی در ادامه گفته است که فشارهای آیساف نتوانست شکنجه را به‌صورت چشم‌گیر کاهش دهد. این مقام حکومتی مدعی شده است که این بار حکومت در امر منع شکنجه جدی است. وی از تأسیس و کارکرد اداره‌ی ۱۳ در ریاست عمومی امنیت ملی مثال داد که قضایای شکنجه را تحقیق و تعقیب می‌کند. به گفته‌ی وی در حال حاضر سه تحقیق در جریان است و مظنونین این دوسیه‌ها از سمت‌های‌شان برکنار شده‌اند. در نهاد وی گفته است که حکومت نمی‌تواند عملکردهای تحدید شکنجه را عمومی بسازد زیرا تعداد کثیری از افغان‌ها شکنجه‌ی تروریسم را لازم می‌دانند. این پاسخ‌های متناقض (یوناما توسط طالبان توقیف شده فریب داده می‌شود، بعضی‌ها در حکومت فکر می‌کنند شکنجه نیاز است، ختم شکنجه کار دشواری است، و اما شکنجه اتفاق نمی‌افتد) پاسخ‌های آشنا در افغانستان است.

این اقدامات اخیر حکومت افغانستان - همه روی ورق‌اند - پیشرفت مثبت در غنای قوانین افغانستان با معیارهای بین‌المللی است. فرمان تقنینی جدید در مورد منع شکنجه، با تعریف اصطلاحات جدیدی چون: اطاعت از فرمان مقام مافوق نمی‌تواند ارتکاب شکنجه را توجیه کند، در مقایسه با قوانین قبلی خیلی بهتر است. روی ورق، احتمالاً پیشرفت‌های دیگری نیز در راستای فراهم بودن زمینه‌ی بازرسی از مراکز سلب آزادی و تحقیق شکنجه برای نهادهای ملی و بین‌المللی موجود باشد.

به هر صورت، چنان‌که حکومت افغانستان در گزارش ارسال‌اش به کمیته‌ی منع شکنجه بیشتر در مورد قوانین صحبت کرده است تا اقدامات عملی، قناعت آن کمیته در مورد جدیت حکومت افغانستان در امر کاهش و محو شکنجه در نهادهای حکومتی افغانستان بعید به نظر می‌رسد. با آن‌که داشتن این قوانین ضروری است، اما نمی‌توان تنها با داشتن قوانین و بدون اجرای آن‌ها، کاهش دادن شکنجه را پذیرفت. برای عملی شدن کاهش شکنجه، مرتکبین آن باید عواقب اعمال‌شان را به‌صورت عادلانه ببینند. گزارش‌های یوناما و سایر نهادی مرتبط حقوق‌بشری نشان داده است که مقامات افغان در پیوند با ارتکاب شکنجه یا دستور به انجام آن به‌ندرت مورد بازپرس قرار گرفته‌اند. علی‌رغم داشتن قوانین جدید و کهنه و ایجاد مکانیزم نظارت، اگر مقامات دخیل در شکنجه مورد پیگرد قضایی قرار نگیرند، هیچ چیزی تغییر نخواهد کرد.

به‌عنوان ضمیمه: حضور افغانستان در کمیته‌ی منع شکنجه آیا تأثیری در تصمیم محکمه‌ی بین‌المللی جزایی خواهد گذاشت؟

هر تصمیمی که کمیته‌ی منع شکنجه در مورد افغانستان اتخاذ نماید، هیچ تأثیر مستقیمی بر تصمیم محکمه‌ی بین‌المللی جزایی نخواهد داشت. محکمه‌ی بین‌المللی جزایی در حال رای‌زنی در مورد آغاز تحقیقاتش برای رسیدگی به شکنجه‌های ارتکاب‌یافته در وضعیت افغانستان توسط نهادهای حکومت افغانستان، ارتش و سازمان سیای امریکا و طالبان، است. حکومت افغانستان و همکاران بین‌المللی‌اش در مورد این‌که نظر منفی کمیته‌ی منع شکنجه منتج به آغاز تحقیقات محکمه‌ی بین‌المللی جزایی در وضعیت افغانستان می‌شود، نگرانی ندارد. با آن‌هم گذر زمان به این موضوع پاسخ روشن‌تر خواهد داد.

چهارم

■ سخیداد هاتف

شاعر و رقیب و سیاستمدار

پس از مرگ عقیف باختری، عده‌ی زیادی از باسوادان ملک ما سوگوار شدند و در رسانه‌هایی چون فیس‌بوک اندوه خود را منعکس کردند. عده‌ی زیادی از شاعران نیز در سوگ او نوشتند - به نثر و به نظم. حتا اهل سیاست، که غالباً هیچ خبر نمی‌شوند شعرا کی می‌میرند، نیز مرگ عقیف را ضایعه خواندند.

آیا عقیف باختری این همه محبوب بود؟

پاسخ دادن به این سوال حالا ناممکن است. اکنون عاملی به نام مرگ وارد معادله شده و این عامل را نمی‌توان به صورت آزمایشی از معادله برداشت و دید که میزان محبوبیت عقیف باختری در زمان زنده‌گی‌اش چه قدر بوده.

تنها راه سنجش میزان محبوبیت عقیف همان رجوع به منزلت او در زمان حیات‌اش هست. او تا زنده بود، پریشان بود و پریشانی برای عموم جاذبه‌ی چندانی ندارد. بسیاری از آدم‌ها با زبان بی‌زبانی به شاعر می‌گویند:

«پریشانی‌ات را خودت چاره کن، شعرت را برای ما بنویس. و صد البته گمان نکنی که شعر چیز مهمی است.»

عقیف باختری تا زنده بود، می‌توانست «خار بغل» برای دو گروه از آدم‌ها باشد. یکی خار بغل سیاستمداران و دیگری خار بغل رقیبان (در عالم شعر و خلاقیت ادبی).

عقیف به سیاستمداران کاری نداشت و به همین خاطر از مهر و عتاب‌شان نیز دور ماند. اما کالایش در بازار محلی شعر و ادب افغانستان خریدار بسیار نیافت.

چرا که بازار، بنا به تعریف، محل رقابت است و برای رقابت در بازار تنها کیفیت کالا مهم نیست؛ بازاریابی و همراهی با قواعد «مارکت» نیز نقش اساسی دارند. این همان چیزی بود که عقیف باختری نداشت. و به همین خاطر، رقیبان ادبی او هیچ‌وقت فرصت نیافتند، یا تمایل‌اش را نداشتند، که کالای او را در بازار عرضه کنند و برایش خریدار بیابند.

عقیف شاعری پریشان بود. آن پریشانی شعرش را غنی می‌ساخت؛ اما سیاستمداران را سرد می‌کرد؛ اما رقیبان را مجال می‌داد نادیده‌اش بگیرند. حالا که رفته است دیگر خطر رفع شده است و می‌توان با صدای بلند از او تجلیل کرد.

ماجرای یک انزوا

■ عمران راتب

است و انکار عقلانیت، می‌تواند راه را برای هر نوع حذف و محو هموار سازد. پس مهم این است که بدانیم مواضع مان در هر زمینه و سویی، چه نسبتی با عقلانیت دارد؛ عقلانیتی که وجه مشخصه‌ی آن درک و فهم بر اساس تحلیل و تفسیر است. همین که می‌گوییم درک و فهم تحلیلی، لازمه‌ی آن را هم مطرح کرده‌ایم. آن لازمه این است که تحلیل و تفسیر، هیچ‌گاه ثابت نیست؛ زمان‌مند است و در هر حالتی، ارزش نسبی دارد. بنابراین، با تکیه بر فهم تحلیلی، یعنی نیروی عاقله را راهنمای خود ساختن، نمی‌توان نوع مواجهه‌ی خود با مسایل را طوری برگزید که صورت‌بندی آن به شکل مطلق خود-دیگری است و نسبتی در آن وجود ندارد. نیروی عاقله همیشه خود و موضوع خودش را تولید، ترمیم و تقویت می‌کند.

این نکات از آن‌رو یاددهانی گردید که گفته باشیم ما در برخورد خود با مسایل و موضوعات زندگی، چقدر بی‌توجه به آن‌ها هستیم. نمونه‌ی روشن آن همین رویارویی‌ی است که بر سر از آن خودسازی حقیقت زندگی عقیف باختری شکل گرفته است؛ از تعارضی که بر معنای مفاهیم و واژگان ایجاد گردیده تا جایگاه کاربردی آن مفاهیم و واژگان در زندگی عملی شاعر تکین و تنهایی چون عقیف باختری. این نمونه در کنار نمونه‌های زیادی از این دست، نشان می‌دهند که نگاه ما به زندگی و وزارت‌سوی دشوارفهم آن چقدر ناقص و معیوب است و در پس این نگاه و برخورد با دیگران، چه امکان‌های تکان‌دهنده‌ی برای جان گرفتن یک افراطیت فراگیر وجود دارد. با این حال، آنی که بیش از همه و فارغ از این جدال‌ها، همچنان غریب و درک‌ناشده باقی می‌ماند، کسی است که راهش را گرفته و از میان ما رفته. دریغ عقیف باختری.

هر دو موضع به یکسان سیاسی‌اند. این که ما معمولاً دوست داریم فعالیت‌ها را که در موضع موافق با سیاست‌ورزی جاری است سیاسی بدانیم و نقد آن موضع را غیرسیاسی و فراتر از این دو را انکار کنیم، بیشتر از آن که به واقعیت نزدیک باشد، نمایانگر این است که درک ما از زندگی، به شدت تک‌سویه و ناروا است و میل وافر ما به انتهاگرایی را به نمایش می‌گذارد. انتهاگرایی به این معنا که حکم می‌کنیم آدم‌ها باید به چنین یا چنان نحو زندگی کنند. این انتهاگرایی، رخ دیگری از افراطیت است که اگر مبنا و پشتوانه‌ی آن یک باور ایدئولوژیک باشد، افراد سر از درون جریان‌های تروریستی و نابودگر درخواهند آورد. افراطیت بسته به این که در چه زمینه و حوزه‌ی قرار می‌گیرد، به اشکال گوناگون خودش را آشکار می‌سازد. انتهاگرایی و قطعیت‌ورزی‌ی که در حوزه‌ی ادبی و فرهنگی پدیدار می‌گردد، تفاوتش با افراطیت مذهبی و ترورگرایانه، صرفاً در نوع ابزار و امکان‌هایی است که برای مبارزه انتخاب می‌گردد و آدم‌ها در هر دوی این نوع افراطیت، بر امری و ایده‌ی پا می‌فشارند که حقانیت و درست‌ی آن را بدون چون و چرا می‌پندارند. مسأله این نیست که محض نمونه، چه تفاوت‌هایی موضوع افراطیت از نوع مذهبی آن را از افراطیت ادبی و فرهنگی جدا می‌سازد؛ مسأله این است که اگر در هر دوی این نوع از افراطیت، یک‌سوی ماجرا پیروز گردد، پیروزی آن به معنای حذف سوی دیگر ماجراست. ممکن است مناقشه کنیم که حذف ادبی و فرهنگی با حذف تروریستی فرق دارد؛ این مناقشه‌ی چندان ناهجا هم نیست، واقع اما این است که نفس قطعیت‌ورزی مبتنی بر حقانیت‌پنداری بلامنازع موضع خودی، امری است که عقلانیت آن را پس می‌زند. قطعیت‌ورزی انکار عقلانیت

چهار روز از مرگ نابهنگام شاعری می‌گذرد که با اطمینان کامل می‌توان از آن به‌عنوان شناسه‌ی غزل دو دهه‌ی اخیر افغانستان یاد کرد. آنچه که اما در این میان بیشتر از همه جلب توجه می‌کند، واکنش‌هایی است که از سوی شاعران و نویسندگان کشور در این چند روز پس از مرگ شاعر بروز کرده‌اند؛ واکنش‌هایی که وجه مشترک‌شان این است که ربط چندانی به زندگی و شعر باختری ندارند. شماری عقیف باختری را شاعری معرفی کرده‌اند که سیاست‌گریز بود و از قبل وقال سیاسی روزگار، خودش را کنار کشیده بود. شماری دیگر اما، بر سیاسی بودن شاعر تأکید می‌کنند با این تذکر که سیاست او، ضدسیاست حاکم بر فضا بود. عده‌ی به اقتضای موقعیت و منافع خود از پیام‌هایی که مقام‌های سیاسی به‌مناسبت مرگ شاعر فرستاده بودند، با افتخار یاد کردند و آن را نمونه‌ی از ارزشی دانستند که طیف‌های مختلف به او قایل شده است. مخالفان این رویه اما، تأکید داشتند که این نه افتخار، بلکه سرافکنده‌ی بی‌استی است که باختری در طول زندگی خود از آن پالوده بود. سهم این واکنش‌های متفاوت از حقیقتی که در زندگی عقیف باختری جاری بود اما، به یک اندازه اندک و تنک‌مایه است.

عقیف باختری در زندگی شاعرانه‌ی خود، راهی کاملاً متفاوت از کسانی را طی کرد که کارنامه‌ی آن‌ها را می‌توان حول محور سیاست یا ضدسیاست افغانی بررسی کرد. این یعنی، او به‌روشنی پی برده بود که شاعری، از آن حیث که شاعر است، الزاماً بر سر دوراهی سیاست یا نقد سیاست قرار ندارد. برای این که مخالفت با سیاست، خود موضعی سیاسی است که بر موضع سیاسی دیگری می‌شورد و بنا بر آن،

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۵۰۰۰ افغانی

یک ساله

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی

شش ماهه

۴۰۰۰ افغانی

یک ساله

zaki.daryabi2@gmail.com

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی

معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا

سردبیر: خلیل پژواک

دبیر خبر: عصمت الله سروش

گزارشگر: الیاس نواندیش

ویراستار: عمران راتب

صفحه آرا: هادی دریابی

hussainjoya2014@gmail.com

بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا

شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶

مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۲۲

چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

ارتش امریکا: حدود ۳۵۰ غیر نظامی در حملات هوایی عراق و سوریه کشته شده‌اند

عملیات موصل برای پس گرفتن موصل از داعش حدود هفت ماه پیش شروع شد و حتی پیش از آغاز این عملیات سازمان ملل و نهادهای فعال در امور انسان‌دوستانه نسبت به تلفات انسانی و موج بی‌خانمانی شهروندان آن خبر داده بودند.

سازمان عفو بین‌الملل ماه گذشته گفته بود ائتلاف به رهبری امریکا در برداشتن گام‌های احتیاطی لازم برای جلوگیری از مرگ غیر نظامیان در موصل «ظاهر» خوب عمل نکرده است.

این گروه به شواهدی دست یافته بود که به «روندی‌نگران» کننده از حملات هوایی در شهر موصل عراق اشاره داشت.

بر اساس اسنادی که عفو بین‌الملل به آن اشاره کرده حملات ائتلاف ضد داعش خانه‌هایی را که اعضای کامل خانواده‌ها در آن بودند را ویران کرده است.

ائتلاف بین‌المللی ضد داعش که در عملیات آزادسازی موصل به دولت عراق کمک می‌کند قبلاً گفته بود که همه گام‌های ممکن را در جریان حملات هوایی برای کاهش تلفات غیر نظامیان برمی‌دارد.

خبرنگاران است، تعداد غیر نظامیان کشته شده در سوریه و عراق و لیبی از زمان آغاز عملیات به رهبری امریکا علیه داعش را حدود ۳۱۶۰ تخمین زده و تعداد بمب‌ها و موشک‌های ریخته شده در همین مدت را ۷۶۶۰ اعلام کرده است.

پس از آن که در تابستان سه سال پیش (۲۰۱۴) داعش چند شهر عراق را تصرف و ایجاد «دولت اسلامی» در مناطق تحت تصرف خود در عراق و سوریه را اعلام کرد، ائتلاف ضد داعش به رهبری امریکا تشکیل شد.

هدف از تشکیل این ائتلاف حمله هوایی به نیروهای دولت اسلامی در عراق و سوریه بود.

وزارت دفاع امریکا (پنتاگون) در بیانیه‌ی هدف قرار گرفتن غیر نظامیان را «غیر عمدی» اعلام کرده و گفته: «با خانواده کشته‌شدگان و کسانی که از این حملات متاثر شده‌اند ابراز همدردی عمیق می‌کنیم»

بیش از یک ماه پیش (مارچ) گزارش‌هایی منتشر شده بود که در آن از کشته شدن حداقل ۲۰۰ نفر فقط در یک حمله هوایی در موصل خبر می‌داد. امریکا گفت درباره این حمله تحقیق می‌کند.

اطلاعات روز: ارتش امریکا تعداد غیر نظامیانی را که در حملات هوایی به رهبری این کشور علیه گروه موسوم به دولت اسلامی (داعش) در عراق و سوریه کشته شده‌اند، دست کم ۳۵۲ نفر اعلام کرده است.

به نقل از بی‌بی‌سی، این تعداد بر اساس بیانیه ارتش امریکا، شامل کسانی است که از آغاز عملیات ائتلاف علیه گروه موسوم به دولت اسلامی در سال ۲۰۱۴ میلادی تا به امروز جان خود را از دست داده‌اند.

در گزارش ماهانه کارگروه مشترک ارتش امریکا که دیروز یکشنبه ۱۰ اردیبهشت (۳۰ آوریل) منتشر شده آمده که ۴۲ گزارش مربوط به کشته شدن غیر نظامی در دست بررسی است.

پنتاگون تعداد غیر نظامیانی که از نوامبر ۲۰۱۶ تا مارچ ۲۰۱۷ جان خود را در این حملات از دست داده‌اند ۴۵ نفر اعلام کرده است.

گزارش رسمی ارتش امریکا در حالی منتشر شده که سازمان‌های دیگر تعداد کشته‌شدگان حملات ائتلاف را بسیار بیشتر اعلام کرده‌اند.

گروه نظارتی اپرواز (Airwars) که متشکل از

بگو مگو ان facebook

Jawad Najji

شورای حراست و ثبات افغانستان در برنامه‌ای کمونیست‌های سابق که ۹۰۰ نفر در آرگ برگزار شد شرکت نکرد. امتناع حضور مجاهدین در آرگ این گمان را تقویت کرد که احتمالاً حراست حرف‌های تازه‌ای دارد که می‌زبان را تائب شنیدن آن نیست. این شورا اما امروز سخن‌نویس برای گفتن نداشت. سیاف امروز با تکرار و ارسال پیام‌های قدیمی‌اش به دور دنیا گفت: کشتی حکومت کج روان است. سخن تازه او هشدار به روسیه بود. نکته دیگر برنامه‌ای امروز حراست، غیبت داکتر صادق مدبیر، زلمی رسول و عبدالرحیم وردک بود.

حرف‌های تکراری شورای حراست گویای بی‌برنامگی این شورا است. حراست مثل کشتی حکومت این طرف و آن طرف سرگردان است. به نظر می‌رسد کشتی حراست هم سوراخ شده است. عدم حضور چهره‌های فوق در برنامه امروز این شورا حاکی از فروپاشی کشتی به نام حراست دارد.

گرچه شورای حراست خود را اپوزیسیون حکومت نمی‌داند اما روشن است که خود را رقیب و حریف حکومت تراشیده است. شاخص اصلی جریان‌های معروف به اپوزیسیون در افغانستان بی‌برنامگی و سرگشتگی آنها است.

Amrullah Saleh

از آزادی بیان کسانی می‌ترسند و رنج می‌برند که توان پاسخگویی به ملت را ندارند. شماری از رسانه‌های افغانستان موثرترین وسیله افشای گذشته و کنونی‌اند. گسترش فعالیت رسانه‌ها همانند روشن اندازهایی خواهد بود که اخفا شدن و اخفا کاری را برای مجرمین، زورگویان، افراد با کارنامه‌های ننگین و سیاه، نفوذی‌ها و حلقه‌های ضدمنافع وطن مشکل و ناممکن می‌سازد. با تمام کاستی‌هایی که موجود است رسانه‌های افغانستان دستاورد بزرگ ملی محسوب می‌شود. تنها پیروزی ترور و طالب و هم‌وعان‌شان می‌تواند این دستاورد را از ما بگیرد و پس. با حمایت از رسانه‌ها این حنجره‌های همگانی را چنان نیرومند و قوی بسازیم که هیچ عنصر بد نیست در برابر غرش آنها ایستاده نتواند.

Kawa Jobran

این یادداشت سید رضا محمدی، نکات فراوانی برای بحث و گفت‌وگو دارد. از جمع، این که شاعری چه طور می‌تواند ضد سیاسی باشد، اصلاً این ضد سیاسی به چه معناست، چرا شاعرانی که استراتژیک‌ترین برخوردار با مقوله سیاست دارند، به همین ساده‌گی ضد سیاست خوانده می‌شوند؟

معمولاً دو مبحث کاملاً جدا و متفاوت دربارهٔ سیاسی بودن و سیاست زده بودن شاعر همواره خلط می‌شود. تفاوتی که میان این دو وجود دارد، تفاوت زمین و آسمان است و نمی‌شود آن را نادیده انگاشت.

سیاست زده‌گی شاعر، یک آفت است که اکنون تقریباً بر همه فضای ادبی سایه گسترده است. سیاست زده‌گی یعنی این که نوک قلم شاعر برای هر صاحب قدرت و مالک منصبی بلغزد و پایایی سیاست‌گری روزمره موضع ایدئولوژیک و سیاسی شاعر عوض شود. سیاست زده‌گی یعنی این که از خشم عطا محمد نور بر محمد اشرف غنی و از عتاب دکتر عبدالهرح حنیف‌اتمر و... هر روز نوشته گردد و به میزان کمی همین اتفاقات روزمره شاعر را هر نویسنده‌ی بی‌بجر خدا و بر قصد. سیاست زده‌گی به معنای نوشتن شاعر برای پول و یا برای منفعت شخصی است. سیاست زده‌گی دقیقاً همان معنایی را حمل می‌کند که امروز حجمی از شاعران ما را با نیرنگ و تزویر و سالوسی و ریا آلوده است اما بالعکس داعیه غیر سیاسی بودن را نیز بیدک می‌کشند.

اما سیاسی بودن شاعر امری اجتناب‌ناپذیر است. سیاسی بودن شاعر همان پافشاری و اصرار بر ایدئولوژی و شیوهٔ خاص زنده‌گی‌اش است. از این منظر عقیف باختری به تمام معنا سیاسی بود.

عقیف می‌گوید:

چه انتقام بزرگی که روزگار گرفت

اداره جان مرا پشت میز کار گرفت

این بیت به جز فهمی را که عقیف از سیاست داشت، چه چیزی را حمل می‌کند؛ اصلاً بیتی به این اندازه سیاسی وجود دارد؟ جدای از آن، شیوهٔ زنده‌گی عقیف به تمام معنا سیاسی بود. نوعی سیاسی کرده است. انزو، ذهن کجی‌ها به رسمیات، روش، منش و هر آن چیزی که منحصر به عقیف بود، همان سیاست او بود که بر شایدها سیاسی بودن او تأکید می‌کند. استدعای عاجزانهٔ من این است که این مباحث نباید خلط شود. نباید سیاست زده‌گی و سالوسی‌های سیاست زده‌را که کم‌کم به رفتار عام شاعران ما تبدیل شده، ضد سیاسی بودن خوانند و بالعکس، سیاسی‌ترین‌های ما را نیز.

من مثل همه، عمیقاً سوگوام. بابت درگذشت شاعری، بابت درگذشت دوستی اما هنوز می‌توانم ببینم که چه گفته می‌شود، چه نوشته می‌شود، چه خوانده می‌شود، لطفاً بگذارید، زمان اندکی از این اندوه بزرگ کم کند. بعد، با هم بیشتر و صادقانه‌تر و برای دیگران خواهیم نوشت.

اعزام یک ناوشکن جاپانی برای همراهی کشتی امریکایی در منطقه

می‌دهد، دونالد ترامپ، نیز فعالیت‌های موشکی اخیر پیونگ‌یانگ را تهدید بالقوه برای سایر کشورها ارزیابی کرده است.

همزمان با اعزام ناوگروه جنگی کارل وینسون از سوی ترامپ به شبه جزیره کره، کره جنوبی نیز اقدام به نصب سامانه پدافند موشکی کرده است.

افزایش تنش‌ها میان امریکا و کره شمالی موجب شده پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان، خواستار میانجی‌گری کشوری ثالث میان دو کشور شده است.

وی گفته اگر تنش‌های کنونی در شبه جزیره کره به وقوع جنگی گسترده بینجامد، شمار قابل توجهی از انسان‌ها را به کام مرگ خواهد برد.

اعزام شده، از جمله این ناوگان‌ها است. رسانه‌های جاپانی گزارش کرده‌اند که اعزام این ناوشکن پس از تغییرات قوانین این کشور و برای افزایش فعالیت‌های نظامی توکیو در خارج از مرزها صورت می‌گیرد.

وزیر دفاع جاپان اعلام کرده که ناو جنگی ایزومو در پایان مأموریت خود قرار است روز ۱۵ می در یک رویداد دریایی بین‌المللی در سنگاپور شرکت کند.

تنش‌ها در شبه جزیره کره به دنبال فعالیت‌های موشکی اخیر کره شمالی افزایش یافته است.

در حالی که کره شمالی امریکا را تهدید کرده که ناوگروه جنگی این کشور را مورد هدف قرار

اطلاعات روز: جاپان برای افزایش نقش خود در بحران شبه جزیره کره، یک ناوشکن را برای اسکورت یک کشتی امریکایی در آب‌های منطقه اعزام کرد.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، این ناوشکن هلیکوپتر به ایزومو نام دارد، روز دوشنبه، بندر یوکوسوکا در نزدیکی توکیو را برای انجام مأموریت ترک کرده است.

این ناو جاپانی قرار است یک کشتی امریکایی را که مأموریت دارد به ناوگان کشتی‌های امریکایی در منطقه سوخت‌رسانی کند، همراهی و محافظت کند.

ناوگروه جنگی «کارل وینسون» که به دستور دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا به سوی شبه جزیره کره

مرکل خواستار پایان حملات هوایی عربستان به یمن شد

به کشورهایی که دارای سابقه نقض حقوق بشر هستند، حساس است و خانم مرکل در این زمینه تحت فشار قرار دارد.

دولت آلمان در سال ۲۰۱۵ میلادی، ۱۷ مجوز شخصی برای صادرات سلاح به عربستان صادر کرد که رقم آن معادل ۳۳.۸ میلیون یورو بود.

خانم مرکل پس از دیدار یک‌روزه خود از عربستان، قرار است امروز به امارات متحده عربی سفر کند. بعد از عربستان سعودی، امارات دومین شریک تجاری مهم آلمان در منطقه خلیج فارس است.

صدراعظم آلمان پس از مقام‌های اماراتی، قرار است با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه دیدار داشته باشد.

این دیدارها در راستای اجلاس آتی گروه ۲۰ که در تابستان سال جاری در هامبورگ آلمان برگزار می‌شود، صورت می‌گیرد.

روسیه و عربستان هر دو از کشورهای عضو گروه ۲۰ هستند.

خانم مرکل در این سفر قراردادی را با مقام‌های سعودی به امضا رساند که بر اساس آن امکان آموزش نیروهای نظامی عربستان در خاک آلمان وجود خواهد داشت.

در این سفر همچنین قراردادهایی مبنی بر همکاری نیروهای پولیس و آموزش پولیس‌های زن حافظ مرزهای عربستان از سوی پولیس آلمان به امضا رسیده است.

هفته‌نامه آلمانی اشپیگل نیز نوشته که عربستان سعودی اعلام کرده قصد خرید تسلیحات نظامی بیشتری از آلمان را ندارد.

محمد التویجری، معاون وزیر اقتصاد عربستان گفته که ریاض تردیدهای برلین برای صادرات تسلیحات به عربستان را درک می‌کند.

وی افزوده که کشورش قصد سماجت و اصرار بر روی خرید جنگ‌افزار از آلمان را ندارد، چرا که رابطه خوب با آلمان برای ریاض دارای اولویت بیشتری است.

افکار عمومی در آلمان بر روی فروش جنگ‌افزار

اطلاعات روز: آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان، خواستار پایان حملات هوایی عربستان سعودی به یمن شد.

به گزارش خبرگزاری آلمان، خانم مرکل این درخواست را روز یکشنبه در جریان دیدار خود با مقامات سعودی در شهر جدّه در عربستان بیان کرد.

وی افزوده که اعتقادی به وجود راه‌حل نظامی برای حل درگیری‌ها در یمن ندارد و از تلاش‌های سازمان ملل برای یافتن راه‌حلی دیپلماتیک برای پایان بحران در این کشور حمایت می‌کند.

عربستان سعودی بیش از دو سال است که عملیات هوایی علیه شورشیان مورد حمایت ایران در یمن را رهبری می‌کند.

به نقل از رادیو فردا، صدراعظم آلمان همچنین پس از دیدار با ملک سلمان، پادشاه عربستان در جدّه، از پیشرفت روابط نظامی میان برلین و ریاض خبر داد.

وی با این حال از وضعیت حقوق بشر در عربستان سعودی نیز انتقاد کرد.

مکرون: اتحادیه‌ی اروپا باید اصلاح شود یا با «فرگزیت» روبه‌رو شود

ریاست‌جمهوری فرانسه برای رقابت نهایی یک‌شنبه هفته‌ی آینده، هفتم می با یکدیگر رقابت می‌کنند.

خانم لوین تبلیغات خود را بویژه در این روزهای پایانی تا رقابت نهایی انتخابات بر احساسات ضد اتحادیه اروپایی در بین رای‌دهندگان معطوف کرده و قول داده است تا در صورت نشستن بر کرسی ریاست‌جمهوری کشور، همه‌پرسی رادر خصوص عضویت فرانسه در اتحادیه اروپا برگزار کند.

خانم لوین در بین مناطق کشاورزی و زراعی و بسیاری از مناطق صنعتی سابق در این کشور با دادن وعده کنترل دوباره مرزها و کاهش نرخ مهاجرت طرفدارانی دارد.

بسیار خشمگین هستند؛ چرا که ناکارآمدی اتحادیه اروپا دیگر قابل ادامه نیست.»

او گفته: «تعهد من، پس از انتخاب شدنم (به عنوان رئیس‌جمهور فرانسه) این خواهد بود که همزمان اصلاح عمیق اتحادیه اروپا و پروژه‌های اروپایی را به پیش ببرم.»

آقای مکرون گفته که اگر او بخواهد اجازه دهد که این اتحادیه بدینگونه عمل کند، چنین اقدامی «خیانت» خواهد بود.

آقای مکرون نامزد میانه‌روی حزب تازه تأسیس «به پیش» فرانسه در حالی این سخنان را گفته است که وی و مارین لوین، نامزد حزب راست افراطی جبهه ملی، پس از پیروزی در دور اول انتخابات

اطلاعات روز: امانوئل مکرون، نامزد پیش‌تاز انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه، گفته است که اتحادیه‌ی اروپا یا باید اصلاحاتی را بپذیرد یا باید در غیر این صورت با احتمال «فرگزیت» (خروج فرانسه از اتحادیه‌ی اروپا) روبه‌رو شود. خروج بریتانیا از این اتحادیه به «برگزیت» مشهور شد.

آقای مکرون به بی‌بی‌سی گفته است که «من طرفدار اتحادیه اروپا هستم. در طول مبارزات و تبلیغات انتخاباتی بر ارزش‌ها و سیاست‌های اروپایی تأکید کردم چرا که عقیده دارم این نکات برای مردم فرانسه و موقعیت کشور در دنیا اهمیت دارد.»

او افزوده: «اما در عین حال، باید وضعیت را ببینیم، به مردم گوش دهیم. به این نکته توجه کنیم که آنها

کونته: تاثیر گذاری فابریکاس فوق العاده است

ویلیان، می‌دانم که برایش سخت است هر بازی از ابتدا در ترکیب نباشد و در جریان بازی به میدان بیاید. ولی من از آن‌ها راضی هستم زیرا آن‌ها نشان می‌دهند که چه بازیکنان بزرگی هستند.»

کونته سپس به تمجید از پدرو که یک گول دیدنی به ثمر رساند پرداخت و گفت: «فکر می‌کنم پدرو نشان داده که بازیکن بزرگی است ولی فراموش نکنید که او برای بارسا بازی کرده و جام‌های زیادی با این تیم برده است. بازیکن بزرگی است و فصلی فوق‌العاده پشت سر گذاشته است.»

آنتونیو کونته، سرمربی چلسی به تمجید از سسک فابریکاس و تاثیرگذاری او در جریان بازی پرداخت. در جریان دیدار مقابل اورتون که با برتری ۳-۰ چلسی همراه بود، فابریکاس در میانه‌های بازی به میدان آمد و نقش پررنگی در زمین ایفا کرد. پس از بازی، کونته به تمجید از فابریکاس که تنها ۱۰ بار از ابتدا در ترکیب قرار گرفته پرداخت. او گفت: «فکر می‌کنم سسک بازیکنی است که در این مقطع از فصل، اهمیتش را نشان می‌دهد. اگر از ابتدا در ترکیب قرار بگیرد یا در جریان بازی، فرقی نمی‌کند. همین‌طور

کلوپ: از دفاع ریسکی استقبال می‌کنم

در محاسبه و یا ضد حمله. مدافع میانی تیم‌های قدرتمند معمولاً فضای زیادی در خط دفاع دارند. مثلاً تاتنهام این‌گونه است، سیتی این‌گونه است و گاهی آرسنال، منچستر یونایتد کمی متفاوت است.

معمولاً بازیکنان زیادی درگیر خط حمله هستند، نمی‌توان با دو بازیکن در خط حمله ضد حمله زد وقتی که حریف با تعداد بازیکن بالا در خط دفاع حضور دارد. بنابراین مسلماً دشوار خواهد بود، اگر می‌خواهیم مدافع میانی‌مان مثل تیم‌های بزرگ باشند، باید بدانیم که چگونه در فضاهای بزرگ کار کنیم.»

یورگن کلوپ، سرمربی لیورپول مدعی شد که از ریسک کردن در خط دفاع تیمش استقبال می‌کند. هفته گذشته لیورپول با چنین رویکردی مقابل کریستال پالاس با نتیجه ۲-۱ شکست خورد و هر دو گول را کریستین بنتکه، مهاجم سابق لیورپول به ثمر رساند. حال کلوپ پیش از دیدار تیمش مقابل واتفورد، مدعی شد که از چنین رویکردی در تیمش استقبال می‌کند. او گفت: «اگر عمقی دفاع کنید، به تعداد زیادی مدافع نیاز دارید. قصد بهانه آوردن ندارم ولی گول هفته قبل همین‌طور بود. روی یک اشتباه

امباپه: من خوش چانس ترین بازیکن موناکو هستم

او در تاریخ فوتبال با گول‌های استثنایی‌اش تاثیرگذار بوده است.» امباپه راجع به درخشان‌ترین بازی‌اش گفت: «به نظرم بهترین بازی من، دیدار با منچستر سیتی در اتحاد بود زیرا از ابتدا در ترکیب قرار داشتم. وقتی موسیقی چمپیونزلیگ را در هنگام ورود به زمین شنیدم، برایم بسیار خاص بود. از آن تجربه بسیار لذت بردم. از وقتی خردسال بودم، همیشه آرزوی بازی در چمپیونزلیگ را داشتم. همه بازی‌ها را تماشا می‌کردم و هنوز هم دوست دارم بازی‌ها را تماشا کنم. بنابراین بازی کردن در این رقابت‌ها برایم افتخار آمیز است.»

کایلین امباپه، ستاره موناکو مدعی شد که به خاطر رابطه نزدیکش با فالکائو، خوش چانس‌ترین بازیکن تیمش است. امباپه خود را به عنوان یکی از ستاره‌های جوان برتر اروپا معرفی کرده و گفته می‌شود که با رقمی نجومی از موناکو جدا خواهد شد. درخشش او در چمپیونزلیگ، او را به صدر اخبار تیمش برده و حال او موفقیت‌های اخیرش را به خاطر رابطه نزدیکش با فالکائو می‌داند. او گفت: «فکر می‌کنم من خوش‌چانس‌ترین بازیکن تیمم هستم زیرا در شروع فوتبالم با بازیکنی مثل فالکائو هم‌تیمی بودم.

دیبالا: قهرمانی اروپا پاداشی برای بوفون خواهد بود

پائولو دیبالا را یکی از بخت‌های مسلم تصاحب توپ طلا در آینده‌ای نه چندان دور می‌بینند و در ایتالیا او را از حالا با مسی قیاس می‌کنند. پائولو دیبالا، مهاجم ارجنتاینی یوونتوس معتقد است امسال می‌تواند یکی از درخشان‌ترین سال‌های تاریخ باشگاه یوونتوس باشد. یوونتوس برای قهرمانی در سری A تنها ۳ امتیاز دیگر می‌خواهد و به فینال جام حذفی هم رسیده است. بیانکونری‌ها با حذف بارسلونا در مرحله یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان اروپا، یکی از مدعیان اصلی قهرمانی در این تورنمنت محسوب می‌شوند. دیبالا که ماه گذشته با درخشش در بازی یووه برابر بارسلونا سهم به سزایی در صعود بانوی پیر به نیمه

نهایی لیگ قهرمانان اروپا داشت، با اشاره به بازی چهارشنبه شب تیمش برابر موناکو در دور رفت از مرحله نیمه نهایی لیگ قهرمانان اروپا به سایت یوفا گفت: «می‌دانیم که هر دو بازی‌مان در این مرحله بسیار سخت خواهند بود. موناکو صدرنشین لوشامپیون است و دارد خوب نتیجه می‌گیرد. آن‌ها تیم سرسخت و قدرتمندی هستند، تیمی که در ترکیبش بازیکنان خوبی دارد، البته تیم ما هم بازیکنان خوبی دارد. پس مطمئناً بازی تماشایی را شاهد خواهیم بود. در بازی‌های قبلی موناکو دیدیم که این تیم چگونه پر تعداد حمله می‌کند و گول‌های فراوانی هم می‌زند اما هجومی بودن این تیم بدان معناست که ما هم فضای زیادی برای ضدحمله‌ها خواهیم داشت.»

کاسیمیرو: باید کار اتلتیکو را در بازی رفت تمام کنیم

رئال مادرید از مرحله نیمه نهایی لیگ قهرمانان امشب در دیدار حساس در برنابئو باید به مصاف اتلتیکو برود. هرچند رئال از مصاف با اتلتیکو در لیگ قهرمانان خاطرات خوشی دارد و دو بار در فینال این تیم را شکست داده؛ ولی بسیاری داستان بازی امشب را متفاوت می‌دانند از جمله کاسیمیرو، هافبک دفاعی برزیلی رئال. او در همین رابطه به وسایت یوفا گفت: «این مهم‌ترین جامی است که یک بازیکن در رده باشگاهی می‌تواند به آن دست یابد. من دو بار قهرمانی را تجربه کرده‌ام و احساسم را نمی‌توانم توصیف کنم. اگر اشتباه نکنم، در ۴ سال اخیر اتلتیکو سه بار به نیمه نهایی رسیده و باید بگویم که تیمی کاملاً قابل احترام است. بازی بسیار سختی پیش رو داریم و بدون توجه به پیروزی‌های قبلی برابر این تیم در لیگ قهرمانان داستان، این بازی کاملاً متفاوت است. مسابقه رفت بسیار مهم است و باید از فاکتور میزبانی استفاده کنیم. باید با نتیجه‌ای خوب به بازی برگشت برسیم. اطمینان دارم که دو بازی دشوار و نزدیک را شاهد خواهیم بود. هدف ما در این فصل قهرمانی در چمپیونزلیگ و لالیگا است و بیش از همیشه به دبل کردن نزدیک شده‌ایم.»

فالکائو: دفاع یوونتوس مرا نگران نمی‌کند

چشم امید موناکو برای موفقیت در مقابل یوونتوس به فالکائو و ام باپه دوخته شده است. فردا شب موناکو از مرحله یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان میزبان یوونتوس خواهد بود. رادامل فالکائو درباره این بازی گفت: «خوشبختانه شرایط خیلی خوبی دارم و کاملاً آماده بازی با یوونتوس هستیم. بازی در نیمه نهایی لیگ قهرمانان اروپا فرصت بی‌ظییری برای تیم ماست تا توانایی‌هایی خودش را نشان بدهد. با توجه به سنی که در آن قرار دارم، برای من هم این بازی فرصت خوبی است چون شاید دیگر این فرصت را نداشته باشم که در این مرحله از رقابت‌های لیگ قهرمانان بازی کنم.»

دفاع یوونتوس: «یوونتوس تیم قدرتمندی است و مهاجمان خوبی چون پائولو دیبالا و گونزالو ایگواین دارد. علاوه بر آن مدافعان خوبی در تیم یوونتوس است که باعث می‌شود کار ما سخت شود. در مجموع آن‌ها تیمی بزرگ با بازیکنان بزرگ هستند. شما دیدید بارسلونا در دو بازی نتوانست حتی به آن‌ها یک گول بزند. در فوتبال هر چیزی امکان‌پذیر است. آنالانتا هفته پیش دو گول به یوونتوس زد. چرا ما نتوانیم این کار را انجام بدهیم؟ نگران قدرت خط دفاعی این تیم نیستیم. گول زدن به بوفون خوشحالی مضاعفی دارد. همه او را ستایش می‌کنیم چون یک دروازه‌بان بزرگ و شاید تکرار نشدنی است. هیچ وقت با او دیدار نداشته‌ام و هنوز به او گول نزدم. اگر این کار را انجام بدهم، خیلی خوشحال خواهیم شد.»

وعده عجیب بوفون برای خداحافظی از فوتبال

جان لوئیجی بوفون، دروازه‌بان افسانه‌ای فوتبال ایتالیا و باشگاه یوونتوس، به پایان دوران ورزشی خود نزدیک می‌شود. بوفون که در کارنامه ورزشی‌اش قهرمانی چمپیونزلیگ دیده نمی‌شود، پس از حذف بارسلونا بسیار امیدوار است که به این مهم دست یابد. یووه در دو بازی رفت و برگشت برابر بارسا به برتری ۳-۰ دست یافت و حال در نیمه نهایی باید به مصاف موناکو برود. بوفون تاکنون با یوونتوس دو بار به فینال رسیده که مغلوب میلان و بارسلونا شده است. او در مصاحبه با اسکای اسپورتنس گفت:

«به رئیس باشگاه و هم‌تیمی‌هایم گفته بودم که اگر در دو بازی رفت و برگشت از بارسا و مثلث MSN گول نخورم، در پایان فصل از فوتبال خداحافظی خواهم کرد. در انجام این ماموریت موفق بودم ولی آنیلی (مالک یووه) به من گفت که به جای زدن حرف‌های احمقانه، نگاهت رو به جلو باش.» بوفون افزود: «فعال هدفم خداحافظی از فوتبال پس از جام جهانی ۲۰۱۸ است. باید بگویم که دوران فوتبالم خیلی سریع طی شد. با فوتبالیست‌های دهه ۷۰ شروع کردم و حالا در حال اتمام با بازیکنان متولد سال‌های ۲۰۰۰ هستم.»

مسی و خطر جدی از دست دادن کفش طلای چهارم

تا روز یکشنبه گذشته لیونل مسی با اختلاف، چانس اول تصاحب کفش طلا بود؛ این چانس البته همچنان در اختیار اوست با این تفاوت که حالا یک تعقیب کننده بسیار جدی را پشت سر خود می‌بیند. شنبه شب بارسا در ال کورنیا موفق شد با سه گول بر اسپانیول غلبه کند. مسی در آن بازی موفق به گول‌زنی نشد ولی یک پاس گول به راکیتیچ داد. عدم گول‌زنی مسی باعث شد در جدول گول‌زنان اسپانیا و اروپا ۳۳ گوله باقی بماند و با ۶۶ امتیاز، چانس اول تصاحب کفش طلا؛ اما ستاره هلندی اسپورتینگ لیسبون از این غفلت مسی استفاده کرد و با ثبت یک هت‌تریک به پادماندگی مقابل براگا، خود را به دو قدمی فوق ستاره ارجنتاینی رساند. باس دوست، مهاجم هلندی سابق ولفسبورگ در برتری ۳-۲ اسپورتینگ لیسبون مقابل براگا سه گول به ثمر رساند تا ۳۱ گوله شده و با ۶۲ امتیاز پشت سر مسی قرار بگیرد. برای اسپورتینگ و بارسا، سه بازی تا پایان فصل در پیش است. بارسا باید در نوکمپ به مصاف ویارئال و ایبار برود و یک بازی دور از خانه مقابل لاس پالماس نیز پیش رو دارد. اسپورتینگ نیز سه بازی با بلننسه،

فیرنسه و چاوس باید برگزار کند و به نظر نمی‌رسد باس دوست کار چندان سختی برای ادامه روند گول‌زنی‌های خود داشته باشد؛ به خصوص این‌که اسپورتینگ از قهرمانی نیز ناامید شده است؛ ولی در جبهه بارسا این تیم همچنان در جدال قهرمانی با رئال به سر برده و فشار زیادی از این حیث روی آبی‌اناری‌ها و مسی وجود دارد. مسی در صورت غلبه بر باس دوست، برای چهارمین بار فاتح کفش طلا شده و با رکورد رونالدو برابری خواهد کرد. جدول رده بندی کفش طلا تا ۳۰ اپریل ۲۰۱۷

مسی با ۶۶ امتیاز (۳۳ گول) - بارسا
باس دوست با ۶۲ امتیاز (۳۱ گول) - اسپورتینگ لیسبون
لواندوفسکی با ۵۶ امتیاز (۲۸ گول) - بایرن
اوبامیانگ با ۵۴ امتیاز (۲۷ گول) - دورتموند
سوارز با ۵۰ امتیاز (۲۵ گول) - بارسا
بولتی با ۵۰ امتیاز (۲۵ گول) - تورینو
ژکو با ۵۰ امتیاز (۲۵ گول) - رم
لوکاکو با ۴۸ امتیاز (۲۴ گول) - اورتون
ایکاردی با ۴۸ امتیاز (۲۴ گول) - اینتر
کارانی با ۴۶. ۵ امتیاز (۲۱ گول) - پی‌اس‌جی... توضیح این‌که هر گول در لیگ فرانسه ۱,۵ امتیاز دارد

چک: تاتنهام کیفیت بالاتری از آرسنال دارد

پتر چک، دروازه‌بان آرسنال پس از شکست ۲-۰ تیمش مقابل تاتنهام، در حالی که به شدت عصبانی بود، اعتراف کرد که تاتنهام تیم با کیفیت‌تری در قیاس با آرسنال است. دو تیم روز یکشنبه گذشته در وایت هارت لینز به مصاف یکدیگر رفتند که تاتنهام با دو گول دله آلی و هری کین موفق به کسب پیروزی شد. این شکست اختلاف آرسنال با رده چهارم را به ۶ و با رده دوم که تاتنهام است، به ۱۷ امتیاز رساند و پتر چک پس از بازی، با عصبانیت از کیفیت بالای تاتنهام صحبت کرد. او گفت: «عصبانی و ناراحت هستم زیرا نمی‌خواستیم در این بازی شکست بخوریم. از این شکست خیلی ناراحت هستیم. با تمام این احساسات، باید بگویم که تیم حریف با اعتماد به نفس و سازمان یافته بود و بهترین فصل‌شان را پشت سر می‌گذارند. فکر می‌کنم در این بازی مشخص شد که هم از لحاظ روحی و هم کیفی از ما

مسی و خطر جدی از دست دادن کفش طلای چهارم

پتر چک، دروازه‌بان آرسنال پس از شکست ۲-۰ تیمش مقابل تاتنهام، در حالی که به شدت عصبانی بود، اعتراف کرد که تاتنهام تیم با کیفیت‌تری در قیاس با آرسنال است. دو تیم روز یکشنبه گذشته در وایت هارت لینز به مصاف یکدیگر رفتند که تاتنهام با دو گول دله آلی و هری کین موفق به کسب پیروزی شد. این شکست اختلاف آرسنال با رده چهارم را به ۶ و با رده دوم که تاتنهام است، به ۱۷ امتیاز رساند و پتر چک پس از بازی، با عصبانیت از کیفیت بالای تاتنهام صحبت کرد. او گفت: «عصبانی و ناراحت هستم زیرا نمی‌خواستیم در این بازی شکست بخوریم. از این شکست خیلی ناراحت هستیم. با تمام این احساسات، باید بگویم که تیم حریف با اعتماد به نفس و سازمان یافته بود و بهترین فصل‌شان را پشت سر می‌گذارند. فکر می‌کنم در این بازی مشخص شد که هم از لحاظ روحی و هم کیفی از ما

شورای حراست و ثبات در برابر کرسی قرار می گیرد؟ • الیاس نواندیش

خواهان جمع شدن در صف واحد شد و گفت: «از حکمتیاری می خواهیم که در این صف با ما یکجا شود و افغانستان را از مشکلات نجات بدهیم و به هیچ کس اجازه ندهیم میان ما اختلاف ایجاد کند.»

این رهبران جهادی در حالی از آمدن گلبدین حکمتیاری استقبال می کنند که وی به تازگی و پس از پانزده سال زندگی در خفا، در انتظار عمومی پس از امضای توافق نامه صلح با دولت افغانستان ظاهر شده است. وی نخست در ولایت لغمان در حضور مردم و رسانه ها صحبت کرد و سپس به ولایت ننگرهار رفت.

هیأتی به نمایندگی از حکومت افغانستان به رهبری سرور دانش، معاون دوم رییس جمهور نیز به استقبال وی به ولایت ننگرهار رفت. قرار است آقای حکمتیاری به کابل بیاید و پس از این فعالیت های سیاسی اش را از سر بگیرد.

رییس شورای حراست و ثبات به مفتی هایی که جواز جنگ نیروهای بنیادگرا را می دهند، حمله کرد. او گفت طالبان فریب خورندگان مفتی هایی اند که با سوءاستفاده از نام جهاد، از آنان برای کشتن مردم و افزایش جنگ در افغانستان استفاده می کنند.

به گفته وی اگر حمله ای انتحاری درست می بود، چرا این مفتی ها خود را انفجار نمی دهند که دستور به انجام این عمل می دهند.

به گفته سیاف، یک گروه کوچک نمی تواند ملت بزرگ و با عظمت را رهبری کند بلکه باید در سیاست رهبری تجدیدنظر شود و حکومت باید صدای ملت را شنیده اصلاحات به وجود بیاورد.

رییس شورای حراست و ثبات همچنان از آمدن گلبدین حکمتیاری، رهبر حزب اسلامی افغانستان استقبال کرد.

در همین حال عبدالهادی ارغندی، رییس حزب اسلامی و عضو شورای حراست و ثبات نیز

اخیراً گزارش هایی مبنی بر فراهم کردن کمک های تسلیحاتی روسیه به گروه طالبان و ادعای مقام های امریکایی در این مورد به نشر رسیده است. هرچند روسیه این ادعاها را رد کرده اما گفته است که تلاش می کند طالبان را به پای میز مذاکره برای برقراری صلح در افغانستان بکشاند.

در همین حال محمد یونس قانونی، معاون پیشین رییس جمهور و عضو ارشد شورای حراست و ثبات می گوید برخی کشورها که در گذشته از مجاهدین و مردم افغانستان حمایت می کردند، در حال حاضر به توطئه گیری و مداخله در امور افغانستان دست می زنند.

آقای قانونی گفت کوتاه کردن دست مداخله گران و توطئه چینیان در افغانستان بدون یک اجماع سیاسی متشکل از تمام جریان های مطرح در کشور ممکن نیست و برای این کار باید نیروهای سیاسی کشور با ایجاد صف واحد ملی و سیاسی در برابر چالش ها ایستادگی کنند.

به گفته وی برای غلبه بر بحران های موجود در کشور و مداخله کشورهای همسایه یک حلقه ای کوچک حکومتی کارساز نیست.

امنیت

رهبران جهادی در مراسم روز دوشنبه از تداوم جنگ و ناامنی در کشور نیز انتقاد کردند و گفتند این جنگ باید خاتمه یابد.

آقای سیاف گفت جامعه جهانی تاکنون با قبول مصارف و تلفات نیروهای شان در افغانستان نهنتها به هدف نرسیده بلکه در افغانستان صلح هم نیامده است.

به گفته وی برای رسیدن به هدف مشترک، دو راه وجود دارد که باید فشارهای لازم برای تأمین صلح آورده شود و یا هم نیروهای امنیتی افغانستان کاملاً تجهیز شوند تا بتوانند گروه های مسلح مخالف را در میدان های نبرد شکست بدهند.

رهبران مجاهدین بیست و پنج سال پس از پیروزی در برابر ارتش سرخ شوروی سابق، به روسیه و کشورهای حامی گروه های مخالف مسلح افغانستان هشدار می دهند که مداخله ای آنان در امور افغانستان عواقب ناگوار برای شان خواهد داشت و بیست برابر کارشان، تاوان خواهند پرداخت.

عبدالرب رسول سیاف، رییس شورای حراست و ثبات و یکی از رهبران جهادی افغانستان در مراسمی که به مناسبت تجلیل از هشتم ثور یا روز «پیروزی مجاهدین» با سه روز تأخیر در کابل برگزار شده بود، گفت تمام همسایه های افغانستان که دشمنان افغانستان را تقویت می کنند بدانند که روزی بیست برابر تاوان کارشان را خواهند پرداخت.

اعضای شورای حراست و ثبات در برنامه رسمی دولتی در ۱۹م ثور در ارگ ریاست جمهوری شرکت نکردند و دیروز در تالار خیمه ای لوی جرگه این مناسبت را تجلیل کردند. در این برنامه برخی از اعضای آن، از آن جمله صادق مدبر، زلمی رسول و عبدالرحیم وردک حضور نداشتند. دو چهره اول از افراد نزدیک به حامد کرزی اند.

آقای سیاف به همسایه های افغانستان و مخصوصاً همسایه های شمالی افغانستان پیام داد و گفت مداخله در امور داخلی افغانستان به نفع شان نمی باشد.

این رهبر جهادی از روسیه نام برد و گفت دخالتش در امور افغانستان نه به خیر روسیه و نه به خیر کشورهای منطقه است.

وی با اشاره به شکست شوروی در هنگام اشغال افغانستان خطاب به مقام های روسی گفت «مداخله ای اول تان اتحاد بزرگ تان را شکست و اگر بار دوم مداخله کنید، باز هم تجزیه خواهید شد.»

او گفت: «به تمام همسایه ها، خصوصاً همسایه های شمال یک پیغام دارم: بس است همان یک بار که سرت را با صخره جنگاندی و کله ات تکه تکه و جانت پر خون برآمد از این جا، همان بس است.»

آقای سیاف در حالی به روسیه هشدار می دهد که

اعتراض به بی کاری در روز جهانی کارگر • زهرا جویا

یک چالش بزرگ است. در شرایط فعلی اکثر کسانی که صاحب کار هستند چه کسانی که در ادارات دولتی کارمند هستند و چه آن هایی که در کارهای دستی و شاق مصروف هستند، از مصونیت شغلی و امتیازاتی که بر اساس قانون کار افغانستان برای کارگران در نظر گرفته شده است برخوردار نیستند.

همچنین نبود محیط سالم و مصون نیز مشکل دیگری است که دامن گیر کارگران افغانستان است. بر اساس آمارهای تایید نشده سالانه بیش از ۲۰۰ نفر در اثر نبود محیط سالم و مصون، به بیماری های ناعلاج گرفتار شده و جان شان را از دست می دهند و یا هم در ساحات پرخطری مانند کان های معدن زیر آوارهای خاک می شوند.

در این زمینه جریان دارد. نبود برنامه یی مشخص در سطح دولت در خصوص رفع این معضل بزرگ اجتماعی، امید شهروندان را نسبت به آینده در این کشور کم رنگ ساخته است.

شهروندان به این باور هستند که نبود زمینه های کاری، یکی از عوامل پیوستن بخشی از جوانان به صفوف گروه های مخالف دولت می باشد.

همچنین با ادامه ی ناامنی ها و نبود فرصت های کاری حداقل در سه سال اخیر سالانه هزاران شهروند کشور با قبول خطرات راه های غیرقانونی را در پیش گرفته و به کشورهای اروپایی و استرالیا مهاجرت کردند. با آن که معضل بی کاری بخش عمده یی از نگرانی شهروندان را به همراه دارد اما نبود محیط سالم و عدم مصونیت شغلی برای افراد کارمند نیز

شده است. بر اساس معلومات وزارت کار، امور اجتماعی و شهدا و معلولین، در حال حاضر یک میلیون و هشتصد هزار افغان به طور کامل بی کار اند. این وزارت می گوید که میزان بی کاری در افغانستان نسبت به چند سال قبل شش درصد پایین آمده است. عبدالفتاح احمدزی، سخنگوی وزارت کار و امور اجتماعی گفته است که براساس تازه ترین سروری که در سال ۲۰۱۶ از سوی اداره ی احصائیه ی مرکزی صورت گرفته میزان بی کاری در کشور حدود شش درصد پایین آمده است. در حالی که فقر گسترش یافته و شکایت از بی کاری به عامل اصلی نارضایتی شهروندان از حکومت بدل شده است. احمدزی می گوید که حکومت افغانستان برای تسهیل فرصت های کاری به صورت جدی کار می کند و در سطح رهبری حکومت تلاش ها

گرامی داشت از روز جهانی کارگر در افغانستان همزمان بود با راهپیمایی اتحادیه ی ملی کارگران در اعتراض به افزایش بی کاری در کشور. به رغم فقدان آمار دقیق، تخمین زده می شود که بیش از شش میلیون نفر از بی کاری رنج می برند. به باور بسیاری از شهروندان، موج مهاجرتی که صدها هزار نفر را با خود به کشورهای دیگر و عمدتاً به اروپا کشاند، به دلیل بی کاری و فقدان درآمد اقتصادی بوده است.

معروف قادری، رییس این اتحادیه در سخنانی گفت که حکومت افغانستان برای رسیدگی به مشکل بی کاری بی توجهی می کند و روند استخدام در ادارات دولتی نیز از شفافیت برخوردار نیست. او افزود که هنوز هم آمار مشخصی از تعداد افراد بی کار در کشور وجود ندارد و میزان بی کاران بیشتر از آماری است که از سوی وزارت کار و امور اجتماعی اعلام

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

تغییر در سیستم اخذ تکت آریانا

- 1 مسافین محترم آریانا میتوانند هر قدر که تکت های خود را از قبل خریداری نمایند، قیمت نازل تر را بدست آورند.
- 2 سهولت انتخاب سیت برای مسافین محترم در هنگام خرید تکت ها بوجود آمده، که مسافین محترم میتوانند هنگام خرید تکت ها، سیت های خویش را نیز انتخاب نموده و قید نمایند.
- 3 شرکت های سیاحتی میتوانند برای مسافین گروپی خود قیمت نازل تر را نسبت به قیمت اصلی در سیستم بدست بیاورند.